

ระบบทางการเมืองไทย

ที่พึงปรารถนาของผู้บริหารประเทศ และประชาชน

โดย ดร.สมชาย คุ้มพูล คณบดีคณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธนบุรี

1. บทนำภาพสถานการณ์ทางการเมืองไทย

หลังจากพ.ศ. 2475 การเมืองไทยเริ่มมีสภาพเปลี่ยนแปลงเป็นการปกครองระบบประชาธิปไตยที่มีการพัฒนามากขึ้นเรื่อยๆ จากการปกครองด้วยคณะและกลุ่มคนที่ยึดอำนาจคือ เชื้อพระวงศ์ สถาบันทหารและตุลาการ โดยพัฒนาเรื่อยมาประชาธิปไตยด้วยกลุ่มคนและคณะที่มาจากการเลือกตั้งหรือการแต่งตั้งร่วมกัน กล่าวได้ว่า การเมืองไทยยังมีความรุนแรง โดยเฉพาะมีทั้งการรัฐประหาร การปฏิวัติและการปฏิรูปทางการเมืองอย่างต่อเนื่อง 14 ครั้ง ที่ต่างอ้างเหตุผลการกระทำดังกล่าวคือ การแก้ไขและการยกเลิกรัฐธรรมนูญเพื่อประชาชน มีการใช้รัฐธรรมนูญทั้งชั่วคราวและถาวรรวม 17 ฉบับ ฉบับสุดท้ายคือ รัฐธรรมนูญ 2550 และมีรัฐธรรมนูญเพียง 6 ฉบับ ได้แก่ รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2485, 2492, 2517, 2521, 2540, 2550 ที่มีองค์ประกอบความเป็นประชาธิปไตย เน้นเป็นอำนาจอธิปไตยของประชาชน โดยประชาชน เพื่อประชาชน คือ เรื่องสิทธิเสรีภาพของประชาชน การแยกอำนาจของข้าราชการประจำและการเมือง การแยกธุรกิจเอกชนออกจากการเมือง การกระจายอำนาจ การมีส่วนร่วม ส่วนอีก 11 ฉบับ ให้โอกาสข้าราชการดำรงตำแหน่งทางการเมืองและจำกัดสิทธิเสรีภาพของประชาชน กล่าวได้ว่า เป็นรัฐธรรมนูญแบบอำมาตยาธิปไตย (รองศาสตราจารย์ประณต นันทิยะกุล, 2549 หน้า 4-8) ที่มาของการได้เปรียบเสียเปรียบทางการเมืองในการจัดสรรความลงตัวในบทกฎหมายให้สอดคล้องในการนำไปปฏิบัติคือ การจัดสรรผลประโยชน์ทางการเมืองที่เรียกว่า การคอร์รัปชันเงินโยบาส สืบเนื่องมาจากช่องทางของโอกาสทางเศรษฐกิจและการเมืองจากสภาพการเปลี่ยนแปลงตามโลกาภิวัตน์ (Ades, A. and R.D. Tella (1996). "The Causes and Consequences of Corruption: A Review of Recent Empirical Contributions" in B. Harris - White and G. White eds. Liberalization and the New Corrupting ที่มีผลต่อเนื่องต่อสภาพจิตสำนึกของคนไทยที่เปลี่ยนแปลงได้รวดเร็วตามมา

เห็นได้ว่า การเมืองเป็นเรื่องเกี่ยวข้องกับ อำนาจ (Power) อิทธิพล (Influence) และผลประโยชน์ (Interest) ด้วยเหตุนี้ ทำให้การเมืองไทยในระบอบประชาธิปไตยอ่อนแอ วิสัยทัศน์ของนักการเมืองต่างเน้น คำว่า “ชัยชนะ” มีการใช้กลยุทธ์รูปแบบต่างๆ เพื่อแย่งชิงผลประโยชน์ของตำแหน่ง อำนาจอันเป็นที่มาของงบประมาณ โดยไม่คำนึงหลักคุณธรรม จริยธรรม ความเป็นคนไทย ประโยชน์ส่วนรวมคือประเทศไทย จึงเกิดความไม่สมดุลในการใช้ทรัพยากรของประเทศให้เกิดประโยชน์สูงสุด เช่น คน ทรัพย์สิน พลังงาน สิ่งแวดล้อม เทคโนโลยีและแนวความคิด เช่นเดียวกับวิสัยทัศน์ของ ดร.สุรเกียรติ์ เสถียรไทย อดีตและดร.ลิขิต ธีรเวทิน ตลอดจนวิสัยทัศน์ของ Al Gore นักการเมืองสหรัฐอเมริกา คือ ความเชื่อถือเกี่ยวกับความสมดุล (Truth in the Balance) ใน พ.ศ. 2560

นอกจากนี้ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ 9 ทรงมีพระวิสัยทัศน์ต่อการเมืองของไทยไม่ให้เกิดความวุ่นวาย ทรงมีพระบรมโฆษาทว่า “ในการปกครองบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครจะทำให้ทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด การทำให้บ้านเมืองมีความปกติสุข เรียบร้อย จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่อยู่ที่การส่งเสริมคนดีให้เป็นคนดีได้ปกครองบ้านเมืองและควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ ไม่ให้ก่อความเดือดร้อน วุ่นวายได้” (รองศาสตราจารย์ประณต นันทิยะกุล, 2549 หน้า 28)

2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ความหมาย ความสำคัญและวิสัยทัศน์การเมืองไทย
2. โครงสร้างอำนาจทางการเมืองไทย
3. รูปแบบวิสัยทัศน์ทางการเมือง
4. การวิเคราะห์วิกฤตอำนาจความเป็นชาติไทย (Thai National Power Crisis analysis)
5. ระบบทางการเมืองไทยที่พึงปรารถนาของผู้บริหารประเทศ และประชาชน
6. กรอบแนวความคิด

1. ความหมาย ความสำคัญและวิสัยทัศน์การเมืองไทย

วิสัยทัศน์ (Vision) หมายถึง การมองภาพอนาคตของผู้นำและสมาชิกในองค์กร รวมถึงภาพขององค์กรในโลกที่มีการกำหนดจุดหมายปลายทางที่เชื่อมโยงกับภารกิจ ค่านิยม ความเชื่อเข้าด้วยกัน และมุ่งสู่จุดหมายปลายทางที่ต้องการ จุดหมายปลายทางที่ต้องการ ซึ่งต้องมีความชัดเจน ท้าทาย มีพลังและความเป็นไปได้ ประกอบด้วย ภาพฝันในอนาคต (image) และการกระทำ (action) (http://school.obec.go.th/sup_br3/e_4.htm 14/11/08) มีความสำคัญมากต่อการขับเคลื่อนองค์กร โดยเฉพาะประเทศไทยที่อยู่ในช่วงหัวเลี้ยวหัวต่อทางการเมืองปัจจุบัน

วิสัยทัศน์ทางการเมืองไทย โดยทั่วไป หมายถึง การมองอนาคตการเมืองไทยว่า เกิดภาพทางการเมืองอะไรบ้างเกี่ยวกับผู้นำ และประชาชนในประเทศไทย รวมถึงภาพการเมืองของประเทศไทยในโลกว่า ทำไมต้องเกิด เกิดอย่างไร เกิดเมื่อไหร่ และวิสัยทัศน์ทางการเมืองไทยที่ดีควรมีลักษณะดังนี้

1. มีมุมมองแห่งอนาคต (Future perspective) สอดคล้องเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมทางเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ค่านิยม วัตถุประสงค์และภารกิจของประเทศไทย
2. ริเริ่มโดยผู้นำและประชาชนไทยต้องมีส่วนร่วมคิดและให้การสนับสนุน (Share and Supported)
3. มีความน่าเชื่อถือ ทุกคนเต็มใจให้การสนับสนุนในการปฏิบัติตาม การมีส่วนร่วมของประชาชนมีผลทำให้เกิดความผูกพัน (Commitment) ร่วมกัน
4. มีสาระครบถ้วนและชัดเจน (Comprehensive & Clear) สะท้อนให้เห็นถึงจุดหมายปลายทางและทิศทางที่ต้องการก้าวไปในอนาคต โดยที่คนไทยทุกคนเข้าใจง่าย บรรลุผลสำเร็จได้ตรงตามเป้าหมาย สาระต่างๆ กระตุ้น ท้าทายความสามารถและความรู้สึกนึกคิดของบุคลากรที่จะปฏิบัติงาน
5. ให้ความฝันและพลังคลใจ (Positive & Inspiring) ท้าทาย ทะเยอทะยาน ปลูกเร้าและสร้างความคาดหวังที่เป็นสิ่งพึงปรารถนาที่มองเห็นได้ นั่นคือ มีเส้นทางที่ท้าทายความสามารถ
6. มีแผนปฏิบัติที่แสดงให้เห็นถึงวิธีการที่มุ่งสู่จุดหมายชัดเจน เมื่อปฏิบัติตามแล้วให้ผลคุ้มค่า ในอนาคต ทั้งด้านประชาชน ผู้นำและประเทศไทย สอดคล้องกับจุดหมายปลายทางคือ วิสัยทัศน์ และวิสัยทัศน์ทางการเมืองไทยต้องเข้าใจสภาพของผู้นำ ประชาชนและประเทศไทยในภาพรวม

ความสำคัญของวิสัยทัศน์ทางการเมืองไทย

1. ช่วยกำหนดทิศทางวิธีดำเนินชีวิตหรือกิจกรรมในองค์กรหรือประเทศไทยมีจุดหมายปลายทางที่ชัดเจน

2. ช่วยให้ผู้สมาชิกองค์กร โดยเฉพาะผู้นำและประชาชนไทยทุกคนรู้ว่า แต่ละคนมีความสำคัญต่อการมุ่งไปสู่จุดหมายปลายทาง และรู้ว่าจะต้องทำอะไร (What) ทำไมต้องทำ (Why) ทำอย่างไร (How) และทำเมื่อใด (When)
3. ช่วยกระตุ้นให้ผู้นำและประชาชนไทยทุกคนมีความรู้สึกน่าสนใจ มีความผูกพัน มุ่งมั่นปฏิบัติตามด้วยความเต็มใจ ทำท้าย เกิดความหมายในชีวิตการทำงาน มีการทำงานและมีชีวิตอยู่อย่างมีเป้าหมายด้วยความภูมิใจ และทุ่มเทเพื่อคุณภาพของผลงานที่ปฏิบัติ
4. ช่วยกำหนดมาตรฐานของชีวิตผู้นำ ประชาชนและสังคมไทยที่แสดงถึง การมีชีวิตที่มีคุณภาพ องค์กรที่มีคุณภาพ และสังคมที่เจริญก้าวหน้ามีความเป็นเลิศในทุกด้าน วิสัยทัศน์ จึงเป็นวิสัยมองอนาคตในภาพของตนเอง องค์กร และองค์กรในสังคมโลก

นอกจากนี้ องค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ 9 ทรงมีพระวิสัยทัศน์ต่อการเมืองของไทยไม่ให้เกิดความวุ่นวาย ทรงมีพระบรมโฆษาทว่า “ในการปกครองบ้านเมืองนั้น มีทั้งคนดีและคนไม่ดี ไม่มีใครจะทำให้ทุกคนเป็นคนดีได้ทั้งหมด การทำให้บ้านเมืองมีความปกติสุข เรียบร้อย จึงมิใช่การทำให้ทุกคนเป็นคนดี หากแต่อยู่ที่การส่งเสริมคนดีให้เป็นคนดีได้ปกครองบ้านเมืองและควบคุมคนไม่ดีไม่ให้มีอำนาจ ไม่ให้ก่อความเดือดร้อน วุ่นวายได้” (รองศาสตราจารย์ ประพนธ์ นันทิกะกุล, 2549 หน้า 28)

2. โครงสร้างอำนาจทางการเมืองไทย

อำนาจทางการเมืองไทยในแต่ละช่วงเวลา มีโครงสร้างที่มาจาก 2 เส้นทาง คือ ทหารและประชาชน ประกอบด้วย

- ก) อำนาจสถาบันพระมหากษัตริย์ ด้วยระบบราชวงศ์
- ข) อำนาจกลุ่มราชวงศ์ ด้วยระบบทหาร
- ค) อำนาจตัวแทนทางการเมือง (บุคคล) ด้วยระบบการเลือกตั้งผลัดเปลี่ยนการสรรหาจากประชาชน
- ง) อำนาจตัวแทนทางการเมือง (พรรค) ด้วยระบบการเลือกตั้งร่วมกับการสรรหาจากประชาชน

อำนาจทางการเมืองไทยทั้ง 2 เส้นทางในแต่ละช่วงเวลา สรุปได้ดังนี้

ช่วงแรก อำนาจทางการเมืองก่อน พ.ศ. 2475 ประเทศไทยมีระบบการเมือง ที่อำนาจธิปไตยอยู่ที่พระมหากษัตริย์ เรียกว่า ระบอบการปกครองแบบสมบูรณาญาสิทธิราช

อำนาจทางการเมืองช่วง พ.ศ. 2475 – 2485 เป็นช่วงบุกเบิกและพัฒนาระบบการเมือง ที่เริ่มมีการถ่ายอำนาจจากพระมหากษัตริย์มายังกลุ่มเชื้อพระวงศ์และประชาชนจำนวนหนึ่งหรือคณะหนึ่ง เรียกว่า คณะธิปไตย (oligarchy) เป็นการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีรัฐธรรมนูญฉบับแรกเป็นลายลักษณ์อักษร ณ วันที่ 10 ธันวาคม พ.ศ. 2475 ชื่อว่า รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรสยาม พ.ศ. 2475”

อำนาจทางการเมืองช่วง พ.ศ. 2486 – 2536 เป็นการต่อสู้แย่งชิงอำนาจทางการเมืองอำนาจธิปไตย เพื่อประชาชนและฟื้นฟูประชาธิปไตยหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 โดยประชาชนแต่ละระดับต่อสู้กับกลุ่มทหาร ที่เรียกว่า การปฏิวัติ (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2475) รัฐประหาร (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2511) ปฏิรูป (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2519) และ รสช. (รัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2524)) (http://thaienews.blogspot.com/2008/06/blog-post_1127.html) โดยมีโครงสร้างกลุ่มประชาชนที่ต่อสู้ ดังนี้

- พ.ศ. 2516-2519 เป็นกลุ่มชนชั้นกลางมีส่วนร่วมและมุ่งเข้าไปมีอำนาจทางการเมือง (ฐานส่วนล่างที่เป็นกลุ่มในการผลิต) เช่น ในเหตุการณ์วันที่ 14 ตุลาคม 2516 พลั้งประชาชนขับไล่ผู้นำประชาธิปไตยแบบทหารขึ้นมา เป็นยุคที่มีความรู้สึกทางการเมืองว่า อำมาตย์ไทยเสื่อม ประชาธิปไตยเกิดแทนที่ ตามคำกล่าวของเฟรดริกส์ (อ้างในวิชัย ต้นศิริ ,2548 หน้า 271)

- พ.ศ.2519-2535 เป็นกลุ่มคนชั้นล่างหรือพรรคคอมมิวนิสต์ (ฐานส่วนล่างที่เป็นกลุ่มอุดมการณ์) ที่เรียกว่า "นักเคลื่อนไหว" ใช้ทฤษฎีชนชั้นปลุกระดม แต่ไม่ได้ใช้จิตสำนึกจริงๆ ของคนชั้นล่างหรือคนชนบท ในเหตุการณ์ พ.ศ. 2535 โดยมีกระแสไปปรับเปลี่ยนรัฐธรรมนูญมากที่สุด 5 ฉบับ คือ รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2511 2519 2524 2535 และ 2538 โดยกลุ่มประชาชนกลุ่มล่างเริ่มสร้างโอกาสมีส่วนร่วมและมุ่งเข้าไปมีอำนาจทางการเมือง เป็นยุคที่มีความรู้สึกทางการเมืองว่า การเมืองไทยมีความเป็นประชาธิปไตย 50 % (วิชัย ตันศิริ ,2548 หน้า 277)
- พ.ศ. 2536– 2540 เป็นการรวมกลุ่มของชนชั้นล่างและกลาง (ฐานส่วนล่างที่เป็นกลุ่มอุดมการณ์) มีรัฐธรรมนูญที่มาจากเราได้มีส่วนร่วมและการเข้าไปมีอำนาจทางการเมือง ซึ่งเน้นนิยมเลือกตัวบุคคลให้เป็นตัวแทนทางการเมือง การเมืองไทยมีความเป็นประชาธิปไตย 100 % (วิชัย ตันศิริ, 2548 หน้า 285) และอำนาจทางการเมืองเปลี่ยนถ่ายมาที่ตัวนักการเมือง
- พ.ศ. 2541– 2550 เป็นการรวมกลุ่มของชนชั้นล่างและชั้นนำด้วยระบบพรรคการเมือง และนโยบายพรรค (ฐานส่วนบนร่วมส่วนล่างที่เป็นกลุ่มแรงงานและนายทุน) มีรัฐธรรมนูญที่มาจากเราได้มีส่วนร่วมและมุ่งเข้าไปมีอำนาจทางการเมือง ซึ่งเน้นนิยมเลือกพรรคให้เป็นตัวแทนทางการเมือง กล่าวได้ว่า อำนาจทางการเมืองถูกรอบงำโดยประชาชน และถูกปรับเปลี่ยนครอบงำโดยทหาร ณ วันที่ 19 กันยายน 2549 เป็นต้นมา

อย่างไรก็ตาม ช่วงพ.ศ. 2536– 2540 เป็นช่วงประชาธิปไตยเบ่งบาน เป็นการต่อสู้แย่งชิงอำนาจธิปไตยโดยประชาชน ของประชาชนและเพื่อประชาชน ประชาชนมีพฤติกรรมการเลือกตั้งเน้นการเลือกตัวบุคคล มีผลให้เกิดรัฐบาลทักษิณ ชินวัตร จากการใช้นโยบายประชานิยมที่ต้อรู้ว่าประชาชนส่วนใหญ่ต้องการอะไรไม่ต้องทำอะไร ประสบความสำเร็จ (สถาบันพระปกเกล้า โดย รศ.ดร.นิคม รัฐอมฤต วันที่ 26 กรกฎาคม 2549) ส่งผลผลเลือกตั้งอยู่ในรูปแบบกระจัดกระจายตามอำนาจการตัดสินใจที่ขึ้นอยู่กับนักการเมือง ต่อมาเป็นกลุ่มชนชั้นนำนักธุรกิจรวมตัวกันประชาชน มีการพฤติกรรมเลือกตั้งของประชาชนในรูปพรรค เป็นการต่อสู้แย่งชิงอำนาจธิปไตยด้วยยุทธศาสตร์เชิงนโยบายเพื่อประชาชน โดยประชาชนและของประชาชน ที่เรียกว่า การมีส่วนร่วมของประชาชน เช่น โครงการสามสิบบาท กองทุนหมู่บ้าน การผลักดันเทคโนโลยีทันสมัยและพลังงานให้เติบโตอย่างก้าวกระโดด (ขรรยศ อัมพวา, 2550 หน้า 5) โดยที่ วิชัย ตันศิริ (2548) ชี้ว่า พ.ศ.2521-2545 เป็นยุคที่การเมืองไทยมีประชาธิปไตย 100 % (เต็มใบ) (วิชัย ตันศิริ ,2548 หน้า 285) ที่มีรัฐธรรมนูญ พ.ศ. 2540 คือ อำนาจธิปไตยเป็นของมวลชนหรือมาจากประชาชน ซึ่งเป็นฐานล่างของประเทศตามแนวคิดของ มาซิลิโอและวอลเตอร์ อุลแมน ที่เรียกว่า ประชาชนนิยม (populist) (อ้างในวิชัย ตันศิริ ,2548 หน้า 303) ส่งผลผลเลือกตั้งอยู่ในรูปแบบอำนาจการตัดสินใจขึ้นอยู่กับพรรค ซึ่ง รุสโซ แนะนำว่า อำนาจธิปไตยนี้ เป็นอำนาจออกกฎหมายและประชาชนต้องใช้อำนาจโดยตรง จะมอบหมายมิได้ ตรงข้ามอำนาจบริหาร และมีผลต่อเนื่องนำไปสู่ระบบการล้มล้างระบบกษัตริย์ ในประเทศฝรั่งเศส (วิชัย ตันศิริ, 2548 หน้า 307) ช่วงนี้โลกาภิวัตน์เริ่มเข้ามาในประเทศไทย โดยเฉพาะการนำเอาวิทยาศาสตร์ทางเทคโนโลยีด้านสื่อสารสนเทศและการแลกเปลี่ยนข้อมูลมาใช้สร้างอำนาจทางการเมืองเพื่อชัยชนะทางการเมืองมากกว่าประโยชน์ของชาติ

ช่วงพ.ศ. 2541-2550 เป็นการต่อสู้แย่งชิงอำนาจธิปไตยโดยพรรคการเมือง และมีการใช้นวัตกรรมทางความคิดต่อสู้ที่เน้นที่มาของอำนาจธิปไตยและวัตถุประสงค์เพื่อประชาชน โดยประชาชน ของประชาชน (หลักสิทธิเสรีภาพของประชาชนและเสมอภาคตามกฎหมาย) โดยประชาชนมีพฤติกรรมการเลือกตั้งยังคงเป็นพรรค คือการนิยมพรรค ที่ช่วยเสริมอำนาจและความเข้มแข็งให้พรรค ทำให้พรรครัฐบาลคือ รัฐบาลทักษิณมีอำนาจต่อรองในรัฐสภาเข้มแข็งมากขึ้นไม่ได้

ช่วงพ.ศ. 2551 การเมืองช่วงนี้ยังมีปัญหารุนแรงและปั่นป่วน นับเป็นวิกฤตทางการเมืองจากอำนาจความเป็นชาติไทย เป็นการต่อสู้ทั้งภายในรัฐสภาและนอกรัฐสภา ที่ต่างใช้ยุทธศาสตร์เครือข่ายร่วมกับวาทกรรมและการตีความเพื่อล้มล้างคู่ต่อสู้ทางการเมืองชัดเจนคือ การใช้อำนาจทางทหารชี้หน้ากับประชาชนชี้หน้า

เห็นได้ว่า วิวัฒนาการการเมืองไทยที่อำนาจอธิปไตยแปรตามสภาพธรรมชาติ ภายใต้ระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่มีระบบรัฐสภาด้วยยึดหลักสำคัญ 4 ประการ เช่นเดียวกับของประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศอังกฤษ คือ 1) หลักอำนาจอธิปไตย 2) หลักสิทธิ เสรีภาพ 3) หลักการปกครองโดยกฎหมาย และ 4) หลักการรวมศูนย์อำนาจที่รัฐสภา ด้วยระบบการแยกอำนาจ (Separation of power) อำนาจนิติบัญญัติ บริหาร ตุลาการ กับระบบถ่วงดุลหรือคานอำนาจ (Checks and balances) เพื่อป้องกันการเผด็จการฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง อีกทั้งเป็นหัวใจความสมดุลต่อการใช้ทรัพยากรของประเทศ ที่มาจากการจัดสรรงบประมาณ (วิชัย ตันศิริ, 2548 หน้า 319) ฉะนั้น ระบอบประชาธิปไตยในเศรษฐกิจทั้งในประเทศไทย และในประเทศแม่บท คือ ฝรั่งเศส อังกฤษ สหรัฐอเมริกามี 2 ลักษณะ คือ ประชาธิปไตยระบบพระมหากษัตริย์และประชาธิปไตยระบบประธานาธิบดี แต่ในช่วงเปลี่ยนระบบพระมหากษัตริย์เป็นระบบประธานาธิบดี มีผลให้เกิดการต่อสู้อย่างดุเดือดทารุณ โหดร้ายทั้งภายในและระหว่างประเทศ เช่น การปฏิวัติฝรั่งเศสเริ่ม พ.ศ. 2332 และสิ้นสุด พ.ศ. 2424 (82 ปี) ในนามของทารุณแดง (red terror) และทารุณขาว (white terror) เครื่องกลโยติน สงครามนโปเลียน ที่มีระบอบประชาธิปไตยสลับไปมาระหว่างระบอบพระมหากษัตริย์กับระบอบสาธารณรัฐที่เป็นฝ่ายชนะในที่สุด (สุพจน์ ค้านตระกูล 2524 หน้า 97)

เฉกเช่นเดียวกัน สภาพการเมืองไทยกำลังเริ่มต้นเช่นกันกับเหตุการณ์การปฏิวัติฝรั่งเศส แต่เป็นการต่อสู้ในสัญญาลักษณะสี่เหลี่ยมและสี่เดงนั่นเอง

อย่างไรก็ตาม การเมืองช่วงนี้มีสภาพการเปลี่ยนแปลงที่ชัดเจนคือ

1) การแบ่งขั้วทางการเมืองและการแตกแยกทางความคิดของนักการเมืองยุคนี้ 2 พรรคใหญ่ คือ พรรคประชาธิปัตย์เป็นฝ่ายค้านนิยมการเมืองแบบทหารชี้หน้ากับพรรคไทยรักไทยเป็นฝ่ายรัฐบาลนิยมการเมืองแบบประชาชนชี้หน้า ทำนองเดียวกัน ธรรมชาตินั้นย่อมมีทั้งผู้ที่ได้ประโยชน์และเสียประโยชน์ และความขัดแย้งที่เกิดขึ้นในรัฐสภา ก็เป็นความขัดแย้งที่ชัดเจนเกี่ยวกับ อำนาจ (Power) อิทธิพล (Influence) และผลประโยชน์ (Interest)

2) ยุทธศาสตร์ทางการเมืองที่ใช้ต่อสู้คือ การสร้างความเชื่อถือในการรวมกลุ่มหรือพรรคมากขึ้นจาก การแย่งนักการเมืองฝ่ายตรงข้ามเป็นวิธีต่อยอดมากกว่าการค้นหาที่ยากกว่า

3) การนำเอาเทคโนโลยีอาทิเช่น ระบบคอมพิวเตอร์ ดาวเทียมมาสร้างความได้เปรียบทางการเมืองหรือต่อสู้ทางการเมือง

4) ความขัดแย้งทุกกลุ่มขยายวงกว้างมากขึ้น คือ กลุ่มชนชั้นนำ ชั้นกลาง และชั้นล่าง กลายเป็นมวลชนมหาศาล ทำให้กลไกรัฐสภาล่มสลายหรือประชาธิปไตยอ่อนแอ และเพื่อลดความขัดแย้ง ทำให้ประเทศไทยเป็นบ้านเมืองมีความปกติสุข เรียบร้อยตามทรงมีพระวิสัยทัศน์ต่อการเมืองของไทยของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชการที่ 9 คือ ส่งเสริมคน

ดังนั้น การศึกษาถึงแก่นการเมืองไทย ต้องเข้าใจควบคู่กันไปเรื่องประชาธิปไตยในเศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง วัฒนธรรม อันเป็นที่มาของการเกิดอุดมการณ์และเปลี่ยนเป็นวิสัยทัศน์ทางการเมือง เพราะเศรษฐกิจเป็น องค์ประกอบพื้นฐานของระบบประชาธิปไตย การปกครองตั้งอยู่บนรากฐานของการเมืองและเศรษฐกิจ ที่มีวัฒนธรรมคือ แก่นชีวิตของผู้ปกครองและถูกปกครอง กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ การปกครองประชาธิปไตยต้องมีระบบประชาธิปไตยเป็น พื้นฐานก่อนเป็นระบอบประชาธิปไตย และจึงมีรัฐธรรมนูญเกิดตามมา คือ การมีเศรษฐกิจและการเมืองเป็นประชาธิปไตย พอดีสมควรก่อน (สุพจน์ ด้านตระกูล 2524 หน้า 98-9)

3. รูปแบบวิสัยทัศน์ทางการเมือง

นายแพทย์ประเวศ วะสี ได้เสนอแนะว่า วิสัยทัศน์ทางการเมืองสามารถมองได้ 2 แบบ (<http://www.yehyeh.com/webboard-9844/>)

แบบที่ 1) มองแบบเอาปัจจุบันกำหนดอนาคต สมเหตุสมผลเป็นหลักวิทยาศาสตร์ ดังนั้น การมองอดีตกำหนด ปัจจุบัน ปัจจุบันกำหนดอนาคตนั้นมิใช่โดยทั่วไป และวิกฤตการณ์ที่มีอำนาจที่คาดว่าจะเกิดอยู่ข้างหน้าที่มาบรรจบกัน โดย อาจารย์สอ เสถบุตรวิกฤต อาจารย์เปลื้อง ณ นคร และความหมายในพจนานุกรม ฉบับราชบัณฑิตยสถาน สรุปได้คือ จุดความรู้สึกลึกซึ้งของมนุษย์ถึงที่สุดที่ยอมรับว่า มีอันตราย ในระยะหัวเลี้ยวหัวต่อ ขึ้นแตกหัก ไม่ปลอดภัย อยู่ในขั้นล่อแหลม ต่ออันตราย เช่น การเมืองอยู่ในขั้นวิกฤติ มักใช้แก้เวลาหรือเหตุการณ์ เป็นวิกฤติการณ์หรือวิกฤติการณ์ อยู่ในระยะหัวเลี้ยว หัวต่อ เช่น มุมวิกฤติ จุดวิกฤติ http://guru.sanook.com/search/knowledge_search.php?q=%C7%1/11/08) ได้แก่

1. วิกฤตการณ์อำนาจทางเศรษฐกิจ (Economical Power Crisis)
2. วิกฤตการณ์อำนาจทางสังคม (Physical Power Crisis)
3. วิกฤตการณ์อำนาจทางการเมือง (Political Power Crisis)
4. วิกฤตการณ์อำนาจความล้มเหลวการบริหารกลไกรัฐ คือ ระบบรัฐสภา (Parliament System Failure) ในการ แยกอำนาจและการคานอำนาจ เช่นเดียวกับรัฐสภาตามแบบอังกฤษและสหรัฐอเมริกา (วิชัย ดันศิริ, 2548 หน้า 136-143) ซึ่ง ระบบคานอำนาจมิใช่คู่กับการแยกอำนาจ (นิติบัญญัติ บริหารและตุลาการ) คือ อำนาจตรวจสอบความประพฤติของฝ่าย บริหารที่เรียกว่า impeachment เพื่อป้องกันอำนาจเผด็จการจากเสียงส่วนใหญ่ในรัฐสภา เป็นกลไกอ่วงดุลอำนาจนิติบัญญัติ บริหารและตุลาการ ให้เกิดความร่วมมือของทั้งสามอำนาจในระยะยาว
5. วิกฤตการณ์อำนาจสิ่งแวดล้อม (Environment Power Crisis)

แต่พลเอกมนัส อร่ามศรี ได้แนะเพิ่มคือ ข้อ 6 และ 7

6. วิกฤตจากอำนาจวิทยาศาสตร์เทคโนโลยีและพลังงาน (Science Technology and Energy Power Crisis)
7. วิกฤตจากอำนาจทางทหาร (Military Power Crisis)

8 วิกฤตการณ์อำนาจความขัดแย้งทางศาสนา (Revelation Power Crisis) (วิชัย ดันศิริ, 2548 หน้า 82) เป็นความ ขัดแย้งของข้อสมมติฐานของแนวทาง โดยไม่ทราบเหตุผล แต่เป็นเรื่องของความเชื่อ

แบบที่ 2 คือ เอาอนาคตมากำหนดปัจจุบัน เป็นวิธีการที่เพื่อฝัน ตามวิธีการการใช้ความรู้ นำ ตามแนวคิด ของอัลเบิร์ต คือ “จินตนาการสำคัญกว่าความรู้” (Imagination is more important than knowledge) เพราะ

แบบที่ 1 วิสัยทัศน์จากการใช้หลักการบูรณาการการเมืองในอดีตสู่วิสัยทัศน์ในอนาคต ซึ่งวิสัยทัศน์การเมืองของไทยในแต่ละช่วงนั้นเปลี่ยนแปลงตามสภาพการเปลี่ยนแปลง ดังนี้

วิสัยทัศน์ทางการเมืองในแต่ละช่วงเวลา

- วิสัยทัศน์นักการเมือง 2475-2500 ภายใต้ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยยุคแรก ขึ้นอยู่กับ การจัดสรรผลประโยชน์ ข้อตกลง ภายในพรรคหรือกลุ่มของตนเอง ซึ่งเป็นกลุ่มหรือพรรคที่มีอำนาจธิปไตยในมือ อาศัยข้อมูลภายนอกไม่มากนัก เช่น สภาทนายความ ดังนั้น วิสัยทัศน์นักการเมืองช่วงนี้เน้น การเปลี่ยนแปลงเพื่อประชาชน
- วิสัยทัศน์นักการเมือง 2501-2550 ภายใต้ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีการแข่งขันรุนแรง ขึ้นอยู่กับ การจัดสรรผลประโยชน์ ข้อตกลง ข้อมูลระหว่างกลุ่มหรือพรรคที่มีวิสัยทัศน์แนวเดียวกันร่วมกับการบูรณาการบนฐานข้อมูลภายนอกที่มาจากความร่วมมือและการแลกเปลี่ยนข้อมูลบนเว็บไซต์มากขึ้น เพื่อต่อสู้อุปสรรคในการเผชิญวิกฤตพลังงาน 2 ครั้ง ครั้งที่ 1 พ.ศ. 2516-2517 ครั้งที่ 2 พ.ศ. 2523-2526 วิสัยทัศน์นักการเมืองช่วงนี้เน้น ชัยชนะเชิงนโยบาย ที่เรียกว่า นโยบายประชานิยม ที่ต่างฝ่ายต่างอ้างการเปลี่ยนแปลงเพื่อประชาชน มีการนำเอากลยุทธ์ผสมผสาน โอกาสจากโลกาภิวัตน์หลากหลายรูปแบบมาใช้ และต้องการให้กฎหมายสูงสุดของประเทศเอื้อประโยชน์ คือ เป็นรัฐธรรมนูญของประชาชน โดยประชาชน มิใช่เพียงเพื่อประชาชนเท่านั้น ดังนั้น ประชาชนช่วงนี้มีสิทธิและบทบาททางการเมืองในการร่างรัฐธรรมนูญมากขึ้น คือ

1) ประชาชนมีบทบาทร่างรัฐธรรมนูญอย่างสมบูรณ์ (ซ่อนเร้นด้วยอำนาจทางการเมืองของพรรคการเมืองที่มีขนาดใหญ่ มีจุดประสงค์เพื่อเอื้อประโยชน์และการสืบทอดอำนาจทางการเมือง)

2) ประชาชน เป็นตัวแปรสำคัญและมีบทบาทกำหนดทิศทางแนวนโยบายทางการเมืองของพรรคการเมืองที่มีผลต่อชัยชนะทางการเมือง คือ ความต้องการของประชาชน ซึ่งเป็นที่มาของอำนาจการเมืองและซ่อนเร้นด้วยการใช้เงินหรือที่มาของการคอร์รัปชัน ดังนั้นวิสัยทัศน์นักการเมืองช่วงนี้ ต้องอาศัย การใช้ระบบเศรษฐกิจควบคุมการเมือง แตกต่างจากการเมืองของอเมริกาที่เน้นผู้นำต้องแสดงวิสัยทัศน์ทางเศรษฐกิจชัดเจนในการนำเสนอตนเองเพื่อให้ประชาชนได้ตัดสินใจในตัวผู้นำที่พวกเขาเลือก เรียกว่า การดิเบส

เฉกเช่นเดียวกัน การเมืองไทย พ.ศ. 2544-2550 นักการเมืองไทยมีวิสัยทัศน์ เช่น (วิทยาลัยการเมืองการปกครอง สถาบันพระปกเกล้า, 2549 หน้า 1, 47, 79-109)

นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ ผู้นำฝ่ายค้าน มีวิสัยทัศน์ทางการเมือง คือ เป็นผู้มีบทบาทฝ่ายค้านในสภาในระบอบประชาธิปไตย ที่เน้น กระบวนการตรวจสอบถ่วงดุลผ่านกระบวนการกับญัตติ โดยไม่สามารถมุ่งหวังชัยชนะในสภา เน้นการนำเสนอความจริงด้วยข้อมูลที่แตกต่างหลากหลายจากรัฐบาลเป็นสำคัญสร้างประชานิยมจากประเด็นความเชื่อถือว่าไว้วางใจในความซื่อสัตย์จงรักภักดีต่อสถาบันกษัตริย์ มีเอกลักษณ์สนับสนุนการปฏิรูประบบรัฐสภา ด้วยกลุ่มอำนาจมาดัยธิปไตยใหม่ร่วมกับกลุ่มพันธมิตร จากเหตุการณ์รัฐประหารในวันที่ 19 กันยายน 2549 เป็นต้นมา

นายอภิรักษ์ โกษะโยธิน อดีตผู้ว่าราชการกรุงเทพมหานคร นักการเมืองระดับเมืองมีวิสัยทัศน์ คือ เป็นผู้จัดสรรงบประมาณบริหารงาน กทม. ชีตหลักการมีส่วนร่วมของประชาชนในการเปลี่ยนแปลงต่อปัญหา 1) การจราจร 2) มลภาวะสิ่งแวดล้อม 3) ความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน

พล.ต.อ.ชิดชัย วรรณสถิตย์ อดีตรองนายกรัฐมนตรี ข้าราชการประจำมาเป็นนักการเมืองมีวิสัยทัศน์ คือ เป็นผู้รู้ทั่วสู้กับใคร และเกาะให้ออกกว่าอะไรเป็นอะไร เน้นการถูกตำหนิเรื่องการดูถูกตนเองและปิดความรับผิดชอบ

ดร.สุรเกียรติ์ เสถียรไทย อดีตรองนายกรัฐมนตรี ข้าราชการการเมืองมีวิสัยทัศน์ คือ ความสมดุลในการอยู่ร่วมกันของประเทศไทยมียุทธศาสตร์ตามพระราชวิเทศบายในรัชการที่ 5 กับประเทศอิทธิพลในกลุ่มเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เช่น อินเดีย จีน ญี่ปุ่น เกาหลี รวมถึงยุโรป อเมริกาและออสเตรเลีย ทำให้ประเทศไทยเกิดโอกาสจากผู้นำได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในระยะต่างๆ ในการรวมตัวของอาเซียนทั้ง 3 เศรษฐกิจ ได้แก่ ด้านความมั่นคง เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรม สอดคล้องวิสัยทัศน์ของ Al Gore นักการเมืองสหรัฐอเมริกา คือ ความเชื่อถือเกี่ยวกับความสมดุล (Truth in the Balance) ในช่วง พ.ศ. 2560 (George Gilder <http://politicalmavens.com/index.php/2007/05/28/diagnosing-al-gore-truth-in-the-balance-2/>) และของดร.ลิขิต ธีรเวคิน ที่แนะว่า การเมืองไทยควรยึดหลักสมดุลระหว่างอำนาจกับทรัพยากร เพื่อให้ประเทศไทยเป็นชาติใหม่ที่มั่นคง (เสวนาการเมืองไทยในรายการกรงสถานการณั้ โทรทัศน์ช่อง NBT วันที่ 4 ตุลาคม 2551 เวลา 23.00 น

พล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ อดีตนายกรัฐมนตรื นักการเมืองอาวุโสมีวิสัยทัศน์ คือ บ้านเมืองสันติสุขด้วยการสร้างสันติภาพและลดความขัดแย้งระหว่างทหารกับเผด็จการรัฐสภา (<http://tnews.teenee.com/politic/15159.html> ,2550 หนังสือพิมพ์เดลินิวส์ วันอังคาร ที่ 25 กันยายน 2550 ปาฐกถาพิเศษหอประชุมใหญ่ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ เรื่อง "การสร้างสันติภาพสู่สันติสุขในภาวะการณั้ปัจจุบัน" ซึ่งถึงปัญหาของประเทศไทย 4 เรื่อง คือ 1. บ้านเมืองมีความขัดแย้งมากขึ้น ความขัดแย้งนี้จะเกิดไปอีก 7 ชั่วโมง 2. ความขัดแย้งในพื้นที่ 5 จังหวัดภาคใต้รุนแรงที่มีการใช้อาวุธเข้าต่อสู้ ทำให้สูญเสียความรู้ สึกความเป็นไทย 3. ภาวะเศรษฐกิจชาติถดถอยทำให้ไทยสูญเสียโอกาสอย่างมหาศาล และ 4. ปัญหาเกียรติยศชื่อเสียงของประเทศในสายตานานาชาติ

ฉะนั้น คนดีของพรรคการเมืองตามแนวคิดของพล.อ.ชวลิต ยงใจยุทธ คือ การลดแนวความคิดขัดแย้ง คือ 1. คนแก่ต้องมีเกียรติภูมิ มีฐานะทางสังคม และมีประสบการณ์เพียงพอ 2. แนวทางแก้ไขต้องยึดประชาธิปไตยเป็นของปวงชน ไม่เอียงฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง 3. อย่าคิดทำลายบุคคล แต่ให้ทำลายความคิด ถ้าทำลายบุคคลจะเกิดปัญหาตามมา

รศ.ดร. ณรงค์ เพ็ชรประเสริฐ นักวิชาการด้านเศรษฐศาสตร์การเมือง ได้แนะว่า ความท้าทายทางการเมืองไทย Challenge Thailand 2010 มาจากมุมมองต่อความขัดแย้งทางการเมืองตลอดระยะเวลากว่า 2 ปีที่ผ่านมา อาศัยการสัมภาษณ์ผู้นำการเมือง ผู้บริหารเชิงนโยบาย ผู้นำประชาชน อธิบายความเป็นไปได้ของประเทศไทยในอนาคต ที่ถูกกำหนดโดยสถานการณ์ทั้งภายในและภายนอกประเทศ เช่น สถานการณ์การเมืองหลังพันธมิตรฯ บุกรุกเนียบรัฐบาล, ความแตกต่างระหว่างทุนนิยมชนิดต่างๆ, เศรษฐศาสตร์การเมืองคืออะไร และอนาคตของประเทศไทย ตามหนังสือ [Encyclopedia of Political Economy](#) ของ Phillip Anthony O'Hara

วิสัยทัศน์ศีลธรรมการเมือง ซึ่งมูลนิธิสวนแก้วร่วมกับหนังสือพิมพ์โลกวันนี้รายวัน จัดสัมมนาอาระพิเศษ เรื่องการเมืองเรื่องศีลธรรม โดยมีพระราชธรรมนิเทศ (พระพยอม กัลยาโณ) เจ้าอาวาสวัดสวนแก้ว วันที่ 25 พฤศจิกายน 2550 เวลา 16:42 น. เสวนาร่วมกับ นายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะ หัวหน้าพรรคประชาธิปัตย์ และ นายสมักร สุนทรเวช หัวหน้าพรรคพลังประชาชน โดยมีประชาชนร่วมด้วยจำนวนกว่า 1,500 คน ได้สรุป วิสัยทัศน์ด้านศีลธรรม ดังนี้

วิสัยทัศน์ของนายอภิสิทธิ์ เวชชาชีวะคือ องค์กรทางศาสนาสามารถกระตุ้นให้คุณธรรมเข้ามาสู่การเมือง โดยมีนโยบายอาระประชาชนเป็นพื้นฐานสำคัญที่สุด เพราะนโยบายที่แท้จริงโดยประชาชน เพื่อประชาชน และยึดผลประโยชน์

วิสัยทัศน์ของนายสมัคร สุนทรเวช คือ นายกรัฐมนตรีเป็นคนดี มีศีลธรรม วัดได้ด้วย การเป็นลูกศิษย์วัด บ้านอยู่ข้างวัด และอยู่กับวัดมาตลอด แม้ไม่ได้บวช แต่ทำงานการเมืองมานานถึง 42 ปี เคยเป็นลูกศิษย์วัด บ้านอยู่บางลำพู อยู่ข้างวัดและอยู่กับวัดมาตลอด ไม่ได้บวช และประเทศไทยมีชาวพุทธร้อยละ 95 แต่ไม่บรรจุศาสนาพุทธไว้ในรัฐธรรมนูญ (http://www.dailynews.co.th/web/html/popup_news/Default.aspx?Newsid)

วิสัยทัศน์ของพระพยอมคือ การเลือกนักรการเมืองแบบถ่วงดุล การเมืองดีขึ้นเปรียบได้กับการเติมออกซิเจนเพื่อได้น้ำสะอาดขึ้น เช่น พื้นที่ภาคเหนือเป็นของพรรคไทยรักไทย ส่วนพื้นที่ภาคใต้ เป็นของพรรคประชาธิปัตย์ หากต้องการตรวจสอบการโกงลำไย พรรคประชาธิปัตย์จะไปตรวจสอบได้อย่างไร ดังนั้น นักรการเมืองไทยต้องฝึกฝนศีลธรรมอีก

วิสัยทัศน์ ประชัย เลี้ยวไพรด์น์ หัวหน้า พรรคมัชฌิมาธิปไตย คือ การจัดการพลังงานต้องไม่แปรปรูรัฐวิสาหกิจพลังงาน การจัดการรัฐต้องลงทุน คุ่มราคาไม่ให้ประชาชนเดือดร้อนเสนอ พลังงานแสงอาทิตย์ ให้แต่ละบ้านมี เครื่องปั่นไฟ เพื่อลดรายจ่ายในอนาคต (พรรคมัชฌิมาธิปไตย <http://203.150.225.235/view/18646>)

สรุปสถานการณ์ทางการเมืองในภาพรวมช่วงนี้ พบว่า พ.ศ. 2544 ประเทศไทยยอมรับโลกาภิวัตน์ที่หลากหลายมากมาย เช่น เศรษฐกิจการค้าเสรี การลงทุนโดยตรงของนักลงทุนต่างชาติในรูปแบบ FDI—Foreign Direct Investment ความเสี่ยงอันตรายและไม่ระมัดระวังในการเกิดอาชญากรรมจากการไหลเข้าของเงินทุนต่างชาติ ความเป็นส่วนตัว วัฒนธรรมตะวันตก เสื้อผ้า สื่อบริการ การก้าวไปข้างหน้ามากเกินไป และมีผลกระทบต่อเนื่องถึงเศรษฐกิจการเมืองของไทย สภาพแวดล้อม อากาศเป็นพิษ คุณภาพดินตึกลบและป่าไม้ถูกทำลาย ความโปร่งใสจากการโฆษณาของตะวันตก การขยายตัวของธุรกิจ อุตสาหกรรมเกี่ยวกับเพศและอาชญากรรม วัฒนธรรมและประเพณีไทยถูกทำลาย อันตรายจากความยากจนและการกระจายรายได้ของชุมชนชนบทที่มีผลให้ระดับรายได้เกิดช่องว่างระหว่างชาวชนบทกับชาวเมือง เกษตรกรยิ่งยากจน แต่ประชาชนชั้นกลางและชนกรุงเทพนานครกลับร่ำรวยมีการสนุกสนานเฮฮาเต็มที่ นอกจากนี้โลกาภิวัตน์ผลักดันบทบาททางการเมืองไทยให้เกิดการทำผิดกฎหมายและการคอร์รัปชันอย่างแพร่หลายทั้งในวงการตำรวจ ทหาร ธุรกิจและกลุ่มผู้มีอิทธิพล ศาลรัฐธรรมนูญและคณะกรรมการการเลือกตั้ง กล่าวได้ว่า การเมืองไทยเปลี่ยนแปลงตามโลกาภิวัตน์ และมีผลให้สภาพแวดล้อมเปลี่ยนแปลงอย่างต่อเนื่อง ([http://iilt.ilstu.edu/critique/fall2001 docs/mdougherty.htm](http://iilt.ilstu.edu/critique/fall2001/docs/mdougherty.htm)) ดังนี้

- 1) ความไม่ยุติธรรมเกี่ยวกับการจัดสรรผลประโยชน์ทางการเมือง และมีการคอร์รัปชันสูง
- 2) อิทธิพลทางการเมืองเข้มแข็งกับประชาธิปัตย์ที่อ่อนแอ
- 3) การแบกภาระระบบอุตสาหกรรมกับสิ่งแวดล้อม
- 4) พรรคการเมืองไม่เสถียรภาพ
- 5) การศึกษาทางการเมืองมีบทบาท
- 6) สิทธิความเป็นมนุษย์ชาติมีความสำคัญ
- 7) คุณธรรมและจริยธรรมสำคัญมากต่อการเลือกนักรการเมืองที่ดี
- 8) การเกษตรเกี่ยวกับการสืบพันธุ์ไร้เพศ
- 9) การบริโภคนิยมขยายตัว
- 10) การบริจาคและอุทิศทำบุญให้เงินการกุศลต่างๆ เป็นเครื่องมือทางการเมือง

- 11) ผลตอบแทนมากที่สุดจากผู้มีอิทธิพลในการเข้าร่วมชุมนุมที่เรียกว่า mob (Cohen, Eric "Touting Tourists in Thailand: Tourism-oriented crime and social structure", from *Tourism, Crime and International Security*, Pizam, Abraham and Mansfield, Yoel eds., 1996, John Wiley & Sons, New York, p44)
- 12) วิถีทางการเงิน (Cohen, Eric "Touting Tourists in Thailand: Tourism-oriented crime and social structure", from *Tourism, Crime and International Security*, Pizam, Abraham and Mansfield, Yoel eds., 1996, John Wiley & Sons, New York, p79)
- 13) การซื้อเสียงเพื่อชนะเลือกตั้ง (Cohen, Eric "Touting Tourists in Thailand: Tourism-oriented crime and social structure", from *Tourism, Crime and International Security*, Pizam, Abraham and Mansfield, Yoel eds., 1996, John Wiley & Sons, New York, p40)
- 14) การร่วมทำข้อตกลงระหว่างประเทศ ภายใต้ระบบการค้าเสรี WTO / FTA ที่มีการเมืองของประเทศมหาอำนาจอยู่เบื้องหลัง เรื่องเขาพระวิหาร การทำเขื่อนหรือฝายร่วมที่แม่น้ำโขงกับลาวและจีน

สรุปวิสัยทัศน์ทางการเมือง

การบูรณาการรูปแบบที่ 1 การประมวลข้อมูลทางการเมืองจากอดีตตั้งแต่ พ.ศ. 2475 จนถึงปัจจุบัน พ.ศ. 2550 คือ จุดอ่อนหรือปัญหาทางการเมืองไทยสำคัญ คือ

1. การปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีการผสมผสานของการขึ้นำในการบริหารประเทศคือ ผู้นำประเทศขึ้นำและโดยทหาร
2. รัฐธรรมนูญไทยซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ เป็นที่รวมของอำนาจ ผลประโยชน์และอิทธิพลโดยที่รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ 2540 เป็นกลไกสร้างความเข้มแข็งให้พรรคการเมือง ที่เน้นความเป็นประชาธิปไตยมากที่สุด แต่ถูกกล่าวหาว่าเป็นเครื่องมือให้ระบอบทักษิณหรือประชาชนขึ้นำ และในทางตรงข้ามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ 2550 เป็นกลไกลดอำนาจระบบพรรคการเมืองให้อ่อนแอ ที่ถูกกล่าวหาว่าไม่มีความเป็นประชาธิปไตยเป็นเครื่องมือที่มีทหารเป็นผู้ขึ้นำ

ส่วนจุดอ่อนภายหลังโลกาภิวัตน์ไหลเข้าประเทศไทยที่รวดเร็วและมีหลากหลายมากมายนับควมมีผลจนทำให้เกิดวิกฤตเศรษฐกิจ สังคม สิ่งแวดล้อม การเมืองและความล้มเหลวแห่งกลไกรัฐ คือ

1. การขาดจิตสำนึกด้านคุณธรรมและจริยธรรมของนักการเมือง ผู้นำพรรคการเมืองและผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมือง เช่น ความโปร่งใสชอบธรรม ความซื่อสัตย์สุจริต ความเห็นแก่ประโยชน์ส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตัวและพวกพ้องที่ยึดประโยชน์ของชาติเหนืออื่นใด การสร้างความรู้สึกสามัคคีกันในชาติไทย
2. ระบบ กลไกของรัฐสภาล้มเหลวในระบอบประชาธิปไตยกับอำมาตยาธิปไตย มีการต่อสู้กันในระบบรัฐสภา มีผลให้กลุ่มทหารหรือเชื้อพระวงศ์ เจ้าขุนมูลนาย และศักดินาสืบทอดอำนาจอันยาวนานและต่อเนื่องไม่ได้ จึงต้องใช้วิธีรวบอำนาจปกครองด้วยการปฏิวัติ รัฐประหาร เช่น จอมพล ป.พิบูลย์ สงคราม จอมพลสฤษดิ์ ธนะรัชต์ จอมพล ถนอม กิตติขจร ล้วนเป็นการสืบทอดอำนาจในการปกครองระบอบประชาธิปไตย จึงเป็นจุดอ่อนของประชาธิปไตย ตั้งแต่อดีตกระทั่งปัจจุบันของไทย
3. การคอร์รัปชันของนักการเมืองและข้าราชการประจำทุกระดับเชิงนโยบาย มีผลประโยชน์ทับซ้อน และระบบเครือญาติรับผลประโยชน์ (nominee) (สังคีต พิริยะรังสรรค์ นวลน้อย จีร์รัตน์ และนพนันท์ วรรณเทพสกุล, 2547 หน้า 1-300) เช่น องค์กรอิสระ การสร้างนโยบายประชานิยมในระดับรากหญ้า
4. ความขัดแย้งทางความคิดของนักการเมืองยุคใหม่กับยุคเก่ากับการสืบทอดอำนาจทางการเมือง รวมถึงการเข้าแทรกแซงการเมืองได้ตอบ โดยขาดความรับผิดชอบในการตีความ

5. ความไม่เสถียรภาพของพรรคการเมืองไทย
6. การขาดแหล่งพลังงานและเชื้อเพลิงพัฒนาประเทศด้านต่างๆ
7. การแทรกแซงด้วยระบบอุปถัมภ์ทางวัฒนธรรม จารีต ความเชื่อ วิธีชีวิตของสังคมไทย การพึ่งพาอาศัยกัน และศาสนา
8. ประชาธิปไตยทางการเมืองถูกแก่งแย่งระหว่างกลุ่มอภิชนกับคนกลุ่มน้อย มีผลให้ช่องว่างระหว่างคนจนและคนรวยสูง จากความยุติธรรมประชาธิปไตยในระบบเศรษฐกิจมีน้อย ประเทศกำลังพัฒนามีประชาธิปไตยทางเศรษฐกิจน้อยกว่าประเทศที่พัฒนาแล้ว (สุพจน์ ด้านตระกูล 2524, หน้า 92-3) การครอบครองที่ดินกับภาษีมรดก

ส่วนโอกาส แนวโน้มทางการเมืองสำหรับประเทศไทย จากวิกฤตการเมืองและเศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกา

1. การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน เช่นเดียวกับกลุ่ม EU
2. ความสมดุลในการใช้ทรัพยากรของประเทศไทยให้คุ้มค่า เช่น คราวโลกมุสลิมสนับสนุนการเมือง
3. การพัฒนาพลังงานทดแทน จากจุดแข็งของประเทศด้านการขนส่งและการสื่อสาร
4. การมีองค์พระมหากษัตริย์ที่ตั้งอยู่ในทศพิธราชธรรม ทรงเป็นอริราชศัตรูทางปัญญานำพาประเทศไทยให้เป็นสังคมที่พึ่งพาตนเองภายใต้ระบอบประชาธิปไตย

ช่วง พ.ศ. 2551-2575 วิสัยทัศน์นักการเมืองไซเบอร์ ภายใต้ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตย ที่เน้นประชาชนมีบทบาทร่างรัฐธรรมนูญ ขึ้นอยู่กับ การจัดสรรผลประโยชน์ ข้อตกลง ด้วยข้อมูลระหว่างพรรคร่วมบนฐานข้อมูลจากการบูรณาการมีส่วนร่วมและการแลกเปลี่ยนข้อมูลบนเว็บไซต์ โดยเน้นการเมืองนำเศรษฐกิจ และการเมืองมีการเปลี่ยนถ่ายอำนาจทางการเมือง และนักการเมืองไม่ไว้วางใจต่อกัน คือ

1) ประชาชนมีบทบาทร่างรัฐธรรมนูญที่มาจากความคิดสรรและการแต่งตั้ง ซึ่งซ่อนเร้นด้วยอำนาจทางการเมืองด้วยทหาร เป็นระบบการเมืองนำเศรษฐกิจ

2) นโยบายทางการเมืองที่มาของอำนาจการเมืองคือ ประชาชนซึ่งซ่อนเร้นด้วยการใช้เงิน และเป็นระบบเศรษฐกิจนำการเมือง

3) ความหลากหลายรูปแบบการคอร์รัปชันที่ยากต่อการตรวจสอบ โดยเฉพาะนักการเมืองท้องถิ่นอาศัยงบประมาณตำแหน่งเพื่อชนะการเลือกตั้งหรือสืบทอดอำนาจทางการเมือง จากรัฐธรรมนูญ 2550 เน้นการกระจายอำนาจในการปกครองผู้ท้องถิ่น ได้แก่ องค์การบริหารส่วนจังหวัด (อบจ.) องค์การบริหารส่วนตำบล (อบต.)

การบูรณาการรูปแบบที่ 2 วิสัยทัศน์จากการใช้หลักการบูรณาการความรู้ทางการเมืองของอนาคตหรือจินตนาการหรือความฝันใหญ่ร่วมกัน เป็นแรงจูงมหาศาลที่ทำให้คนไทยทั้งประเทศเพียรพยายามที่จะทำได้จริง นี่แหละที่เรียกว่าเอาอนาคตมากำหนดปัจจุบัน และวิสัยทัศน์คือ พลังดังกล่าวที่จะดึงชาวไทยออกจากวิกฤตการณ์ปัจจุบัน (นายแพทย์ประเวศ วะสี, 2550 <http://www.yehyeh.com/webboard-9844/>)

โดยมีรัฐธรรมนูญ 2550 เน้นการมองอนาคตของประเทศไทยด้วย การยึดแนวพระราชดำรัสองค์พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวด้วยจินตนาการนำ คนไทยทั้งประเทศมีความฝันใหญ่ร่วมกันทำให้...ประเทศไทยเป็นดินแดนแห่งความพอเพียง และความสุขถ้วนหน้าภายในปี 2560 และวิสัยทัศน์ที่เป็นฐานของสังคมไทย คือ วิสัยทัศน์ทางการเมืองชุมชน

การวิเคราะห์วิกฤตอำนาจของความเป็นชาติไทย (Thai National Power Crisis analysis)

การได้มาซึ่งข้อสรุปวิสัยทัศน์ทางการเมืองในประเทศไทยในช่วง พ.ศ.2551-2560 ต้องอาศัย การศึกษาวิเคราะห์สถานการณ์ต่างๆ ที่เป็นที่มาของอำนาจระบบทางการเมืองไทยในอดีตถึงปัจจุบันคือ วันที่ 1 ธันวาคม ปี พ.ศ. 2551 อำนาจ

- 1) ภาพของผู้นำ นักการเมืองและประชาชน ในระบอบประชาธิปไตย
- 2) ภาพของประเทศไทย เกี่ยวกับรัฐธรรมนูญกับเหตุการณ์ทางการเมือง
- 3) ภาพของประเทศไทยในโลก เกี่ยวกับความเสถียรภาพทางการเมืองกับการมีเครือข่ายกับประเทศเพื่อนบ้านและประเทศที่พัฒนาแล้วในการเปิดและสร้างโอกาสให้กับประชาชนในเรื่องสิทธิ เสรีภาพและความเสมอภาค

1) ภาพของผู้นำ นักการเมืองและประชาชน ในระบอบประชาธิปไตย

รัฐธรรมนูญของไทยเป็นอำนาจธิปไตยสูงสุดสำหรับประเทศไทย ที่มีภาพผู้นำของประเทศไทย 2 โครงสร้าง ในระบอบประชาธิปไตย เรียกว่า ระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์เป็นประมุข ที่บัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญมาตรา 2 บนดินแดนดินของประเทศไทยในอาณาจักรอันหนึ่งอันเดียวตามมาตรา 1 ซึ่งอำนาจธิปไตยนี้เป็นของประชาชนที่พระมหากษัตริย์ทรงใช้อำนาจทางรัฐสภา คณะรัฐมนตรี และศาล โดยที่ทั้ง 3 องค์กรรวมถึงองค์กรอิสระต้องปฏิบัติ ตามหลักนิติธรรมตามมาตรา 3 ภาพของนักการเมืองที่เน้นผลประโยชน์ที่ได้รับในการลงทุนเช่นเดียวกับการทำธุรกิจที่ต้องการทายาทสืบสกุลในการทำธุรกิจอย่างยั่งยืน โดยขาดจิตสำนึกคุณธรรม จริยธรรมของความเป็นชาติไทย และประชาชนส่วนใหญ่คือ เกษตรกรที่มีการศึกษาไม่มากนัก ขาดงานมีหนี้สินมาก

2) ภาพของประเทศไทย

ประชาธิปไตยในประเทศไทย ที่มีการต่อสู้ระหว่างนักการเมืองโดยประชาชนกับทหารที่อ้างเพื่อความมั่นคงของประเทศ อาจกล่าวได้ว่า ประเทศไทยมีการปกครองผสมผสาน คือ การปกครองที่ชี้นำโดยทหาร และการปกครองที่ชี้นำโดยภาคประชาชน

3) ภาพของประเทศไทยในโลก

ประเทศไทยในสายตาชาวโลก พบว่า เป็นสยามเมืองยิ้ม ที่อุดมสมบูรณ์มั่งคั่งด้วยทรัพยากรธรรมชาติทั้งแหล่งอาหารและแหล่งท่องเที่ยว โดยเฉพาะการเมืองแม้มีความรุนแรงแต่ปัญหาสามารถแก้ไขได้ ภายใต้พระบารมีองค์พระมหากษัตริย์ที่เป็นเสาหลักของความสามัคคีของคนไทยทั้งประเทศ

ทั้ง 3 ภาพ สรุปเป็นข้อค้นพบในการศึกษารุ่นนี้ ดังนี้

1. อิทธิพลคุณลักษณะของคนไทย ประกอบด้วย การศึกษา ค่าใช้จ่ายต่อเดือน หนี้สิน การสืบทอดอำนาจของนักการเมืองและจิตสำนึกทางจริยธรรม

จิตสำนึกทางจริยธรรม ประกอบด้วย ความชอบธรรมทางการเมือง การใช้อำนาจของผู้นำทางการเมือง การบริหารงานให้มีความโปร่งใส โดยคำนึงถึง ผลประโยชน์ของประชาชนส่วนรวมและถูกต้องสอดคล้องกับหลักจริยธรรมของสังคม ไม่เพียงเฉพาะถูกกฎหมายเพียงอย่างเดียว

คุณธรรมทางการเมือง คือ การเสียสละเพื่อรัฐและเพื่อส่วนรวม หมายถึงการเสียสละ การมีวินัย การไม่เห็นแก่ตัวของเราเอง ไม่มีความละโมภระหายในสิ่งต่าง ๆ

คุณธรรมของนักการเมือง คือ ความซื่อสัตย์ สุจริต ทั้งต่อตนเอง ต่อผู้อื่นและต่อหน้าที่ ต่อชาติ
จริยธรรมสำคัญขั้นพื้นฐาน คือ ทุกคนต้องปฏิบัติตามกฎหมายเหมือนกันและไม่ละเมิดสิทธิของผู้อื่น

2. อิทธิพลระบบเศรษฐกิจพอเพียงกับเสรีนิยมหรือทุนนิยม (ไม่ศึกษา)
3. อิทธิพลวาทกรรมหรือโต้ตอบทางการเมืองกับความรับผิดชอบในการตีความวาทกรรม
4. อิทธิพลระบบพรรคการเมือง
5. อิทธิพลผลประโยชน์ทางการเมือง

กล่าวได้ว่า ประชาชนไทยส่วนใหญ่ยังมีฐานะยากจน มีรายได้จากการประกอบอาชีพเกษตรกรรมร้อยละ 56.41 จากประชากร 64 ล้านคนในพ.ศ. 2545 (สำนักงานเศรษฐกิจการเกษตร, 2546) คิดเป็นร้อยละ 60 ของประชากร 65,068,149 คน ใน พ.ศ.2550 เป็นระดับที่ 9 ของโลก (nongkhai.doae.go.th..30/11/08) ส่วนที่เหลือเป็นอาชีพอุตสาหกรรมและบริการ และความยากจนนำไปเป็นอันตรายต่อการถูกใช้เป็นเครื่องมือทางการเมือง เช่น นโยบายทุนนิยมของพรรคที่ร่ำรวยมีอิทธิพลเชื่อมโยงกับประเทศมหาอำนาจได้ และความโปร่งใสในการบริหารบ้านเมือง (ธนาคารไทยพาณิชย์: ปัญหาความยากจนในสังคมไทยกับภาระหนี้สินภาคครัวเรือน ปีที่ 10 ฉบับที่ 1593 วันที่ 10 มิถุนายน 2547 <http://www.scb.co.th/LIB/th/article/kra/2547/k1593.html30/11/08>)

ดังนั้น ความเป็นประชาธิปไตยในประเทศไทย นำมาจากปัญหาคุณสมบัติของประชาชนไทยกับระบบเศรษฐกิจเป็นตัวชี้วัดส่วนอำนาจของความเป็นชาติไทยในอนาคตได้ เพราะสามารถอธิบายสภาพความเป็นจริงไม่ว่า การศึกษารายได้ ช่องว่างความยากจน ภาวะหนี้สิน การกระจายรายได้ คำนึงกับจิตสำนึก ที่มีผลต่อเนื่องต่อความต้องการอยู่รอดของทั้งประชาชน พรรคการเมืองหรือองค์กรต่างๆและประเทศชาติไทย นอกจากนี้ สัดส่วนความเป็นชาติไทยมีมากขึ้นนั้น มาจากการพัฒนาใช้วาทกรรมหรือการโต้ตอบด้วยสัญญาณกับความรับผิดชอบในการตีความวาทกรรมของนักการเมืองและพรรคการเมือง เพื่อต่อสู้เอาชนะทางการเมืองต่อไป

2. อิทธิพลวาทกรรมทางการเมืองกับความรับผิดชอบในการตีความ

ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญฉบับพ.ศ. 2550 ซึ่งเป็นกฎหมายสูงสุดที่ให้สิทธิเสรีภาพและความเสมอภาคแก่ประชาชนมากที่สุด ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในรัฐธรรมนูญ มีผลให้เกิดการใช้เทคนิคการโต้ตอบทางการเมืองอึ้งรุนแรงมากขึ้น โดยขาดความรับผิดชอบในการตีความวาทกรรม ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองไทยในปัจจุบัน อาทิเช่น การใช้สื่อสีเหลืองและสีแดง การที่ ชีรยุทธ บุญมี นักวิชาการที่ได้รับการตั้งชื่อว่า นักประดิษฐ์คำทางการเมืองหรือสื่อกักขฬประจำหรือคนเดือนตุลาคม ส่วนนักการเมือง ได้แก่ สมักร สุนทรเวช (รัฐบาลลูกกรอก 1 หรือ รักเลียบ ขมนิ่งหรือกุมารทองคะนองฤทธิ์ กุมารทองคะนองปาก) ชวน หลีกภัย (จอมนินาจาหลักการหรือนายหัวขวน) พ.ต.ท.ทักษิณ ชินวัตร (รัฐบาลเสียดสีแห่งชาติหรือม.แม้วหรือแม้ว จมก๊กหรือหรืออัคร-ข้าประเทศหรือหรือชูปเปอร์นายกหรือพรรคออร์ปชั้นเชิงนโยบายหรือโคตรนิวตันหรือระบอบทักษิณ) สมชาย วงศ์สวัสดิ์ (รัฐบาลชายกระโปรง) บรรหาร ศิลปอาชา (หลงจุ่มครคิด) พลเอกชวลิต ยงใจยุทธ (จิวสองใจหรือวิกฤตเงินบาทลอยตัว) พลเอกสุรยุทธ์ จุลานนท์ (รัฐบาลถ้ำเขียงเต่า) (หนังสือมติชนรายวัน: ที่สุด วันจันทร์ที่ 8 ธันวาคม 2551 หน้า 11)

นอกจากนี้ รศ.ดร.พิชิต ลิขิตกิจสมบูรณ์ คณะเศรษฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ ยังได้ชี้ถึง วาทกรรมคำว่า ‘ระบอบทักษิณ’ ที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นโดยนักวิชาการรัฐศาสตร์-คอลัมนิสต์ที่เป็นพวกขวาจัด อิงแอบอยู่กับสถาบันจารีตประเพณีมาต่อต้านประชาธิปไตย ปฏิเสธทุนนิยม และต่อต้านโลกาภิวัตน์ ว่าเป็นการจงใจผสมปนเปทางความคิดด้วยการจับเอาระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญ 2540 และสถาบันการเมืองประชาธิปไตยทั้งหมด มาผูกติดกับตัวบุคคล

(http://www.prachatai.com/05web/th/home/page2.php?mod=mod_ptcms&ContentID=6795&SystemModuleKey=HilighNews&System_Session_Language=Thai)

การประยุกต์ใช้ทั้งคำพูด สัญลักษณ์หรือสัญลักษณ์ที่หลากหลายเชิงบูรณาการกับการใช้ยุทธศาสตร์เครือข่ายต่อสู้แย่งชิงอำนาจทางการเมือง เช่น กลุ่มการเมืองชื่อว่า กลุ่มพันธมิตรที่อ้างเหตุผลต่อสู้ทางการเมืองคือ เพื่อรักษาและล้มระบบทักษิณด้วยการใช้สีเหลืองแทนเอกลักษณ์ของตนเอง และอีกกลุ่มการเมืองฝ่ายรัฐบาลที่อ้างเหตุผลในการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยเต็มใบหรือรอยเปอร์เซ็นต์ด้วยการใช้สีแดงแทนเอกลักษณ์ของตนนั้น พบว่า ต่างฝ่ายต่างใช้ทั้งคำพูด สัญลักษณ์ กิริยาการแสดงภาพที่มีการรวมเครือข่ายสร้างพลังอำนาจต่อรอง โดยปราศจิตสำนึกทางด้านคุณธรรม จริยธรรมและความรับผิดชอบในเรื่องดังกล่าวนั้นเป็นการยึดหลักมุ่งใช้กฎหมายที่เป็นลายลักษณ์อักษรเป็นเครื่องมือตีความจากการรื้อสร้างคำพูด สัญลักษณ์ การแสดง กิริยาต่างๆ ที่แต่ฝ่ายต่างใช้โต้ตอบซึ่งกัน เพื่อสนองต่อความคาดหวังของตนเอง คือ ชัยชนะ ที่ฝ่ายหนึ่งเลียนแบบประเทศสหรัฐอเมริกาคือประชาธิปไตยเต็มร้อยที่มีประธานาธิบดีเป็นผู้นำประเทศ ส่วนอีกฝ่ายกลับโต้แย้งว่าประเทศไทยควรมีรูปแบบการเมืองการปกครองของไทยนั้นควรเลียนแบบประเทศฝั่งยุโรปที่ผู้นำประเทศมีทั้งสถาบันกษัตริย์และนายกรัฐมนตรี

เฉกเช่นเดียวกัน ภาพของผู้นำทางการเมืองของประเทศไทย จึงสะท้อนภาพผู้นำออกมาคือ ต่างใช้กฎหมายเป็นเครื่องมือแย่งชิงอำนาจทางการเมืองที่เรียกว่า ผู้นำซ่อนรูป เช่นเดียวกับเหตุการณ์นายกรัฐมนตรีสมาชาย วงศ์สวัสดิ์ กับกลุ่มพันธมิตรที่ใช้เทคนิคดังกล่าว สร้างอิทธิพลและอำนาจทางการเมือง เพื่อสร้างความรุ่งเรืองและชื่อเสียงให้พรรคการเมือง

เห็นได้ว่า การใช้วาทกรรม เป็นกลไกสำคัญทางการเมือง จากการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในรัฐธรรมนูญที่นักการเมืองยุคใหม่นิยมใช้สร้างวิกฤตอำนาจความเป็นชาติไทยและ โอกาสทางการเมืองโดยเฉพาะให้กับพรรค กล่าวได้ว่า อำนาจนี้ยังมีมาก ขึ้นอยู่กับ ระบบพรรคมาสนับสนุน

3. อิทธิพลระบบพรรคการเมือง

ระบบพรรคการเมืองในประเทศไทยเป็นหัวใจสำคัญทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตยไทย ทั้งนี้เพราะที่มาของระบบพรรคการเมืองนั้นเป็นกลไกชี้ถึง ความอ่อนแอและความเข้มแข็งของความเป็นประชาธิปไตย เห็นได้จากเหตุการณ์ต่างๆ ที่ผ่านมานั้นให้ผลสะท้อนของรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 ที่เข้มงวดที่มาของนักการเมืองมากกว่าเรื่องสิทธิเสรีภาพในการมีส่วนร่วมตรวจสอบนักการเมืองที่เป็นรูปธรรมทำให้ซ่อนเร้นหรือแฝงด้วยอำนาจของพรรคการเมืองเกิดความเข้มแข็งและมีเสถียรภาพอย่างมาก แตกต่างจากรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550 ที่เข้มงวดเรื่องที่มาของนักการเมืองและสิทธิเสรีภาพในการตรวจสอบอย่างเป็นรูปธรรมมากกว่า เกิดการซ่อนเร้นหรือแฝงเร้นการลดอำนาจดังกล่าวทำให้

ระบบพรรคการเมือง ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจ (อุกฤษฏ์ ปีทานันท์ สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในรัฐธรรมนูญ ที่ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองไทยในปัจจุบัน

สอดคล้องความคิดเห็นของประจักษ์ พันธุ์เพชร (2542 : 185 - 189) ที่เห็นว่า พรรคเป็นเรื่องเกี่ยวกับความชอบธรรมในการคัดเลือกตัวแทนในการเลือกตั้ง (election) เพื่อให้ได้บุคคลหรือกลุ่มบุคคลอุดมการณ์ทางการเมืองคล้ายกัน รวมกันจัดตั้งองค์กรด้วยความสมัครใจเพื่อผลประโยชน์ทางการเมืองที่มีจุดประสงค์เข้าไปมีอำนาจทางการเมือง ในการจัดสรรสิ่งที่มีคุณค่าในสังคม พรรคการเมือง ซึ่ง Sigmund Neuman (1956 : 395-397) ว่าเป็นองค์กรกลุ่มตัวแทนทางการเมือง ที่เข้ามาแข่งขันกับกลุ่มหรือพรรคการเมืองอื่น ๆ ที่มีแนวความคิดที่แตกต่างกัน เพื่อให้ได้มาซึ่งการสนับสนุนจากประชาชนโดยทั่วไป มีจุดประสงค์มุ่งควบคุมอำนาจของรัฐบาล แต่ William Goodman (1956 : 6-8) ว่าเป็นองค์กรที่มีสมาชิกที่มีลักษณะคล้ายคลึงกันมาอยู่ร่วมกัน มีเจตนาเปิดเผยลงแข่งขันทางการเมืองแข่งขันทางการเมือง โดยวิธีการเลือกตั้งและได้ชัยชนะเพื่อเข้าไปใช้อำนาจรัฐ ที่ทำให้มีสิทธิในการบริหาร การปกครอง เพื่อผลประโยชน์และเป็นประโยชน์ที่ทับซ้อนจากการได้มาซึ่งอำนาจทางการเมือง ส่วน Joseph La Palombara and Myron Weiner (1966 : 28-30) เห็นว่าเป็นองค์กรที่จัดตั้งขึ้นเพื่อแสวงการสนับสนุนจากประชาชนโดยส่วนร่วม เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจในรัฐบาลทั้งหมดหรือบางส่วน นอกจากนี้ยังมี Maurice Duverger (1972 : 1-5) สรุปว่า เป็นองค์กรที่มุ่งต่อสู้ทางการเมืองเพื่อให้ได้ชัยชนะในการเลือกตั้งเข้าไปเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร หรือคณะรัฐบาล เพื่อให้ได้มาซึ่งอำนาจ หรือส่วนแบ่งในการใช้อำนาจบริหารปกครองประเทศในการเข้าไปควบคุม หรือกำหนดนโยบายรัฐบาล แต่นักการเมืองไทย เช่น สิทธิพันธ์ พุทธหุน (2519 : 167) กลับแนะนำว่า เป็นกลุ่มบุคคลที่มีแนวความคิดทางการเมืองเหมือนกัน รวมตัวกันเพื่อที่จะส่งสมาชิกเข้าสมัครรับเลือกตั้ง โดยหวังที่จะได้เป็นรัฐบาล หรือมีส่วนร่วมในการกำหนดนโยบายของรัฐ เช่นเดียวกับ สุขุม นวลสกุล วิชา นภาศิริกุลกิจและวิศิษฐ์ ทวีเศรษฐ (2528 : 208) เสริมว่าเป็นที่รวมกลุ่มบุคคลที่มีแนวความคิดทางการเมือง สังคม และเศรษฐกิจ คล้ายคลึงกันรวมกัน มิเพียงเพื่อสมัครรับเลือกตั้งและให้ได้เสียงข้างมากในสภามีโอกาสจัดตั้งรัฐบาลแต่ต้องการบริหารประเทศตามนโยบายที่สอดคล้องกับอุดมการณ์ของกลุ่ม

ระบบพรรคการเมืองในประเทศไทยมีบทบาทมากที่สุดในยุครัฐบาลทักษิณ พ.ศ. 2539 เนื่องจากมีใช้เพื่อชัยชนะในการเป็นรัฐบาลเท่านั้น แต่มุ่งเพื่อเข้าไปเป็นผู้ร่างกฎหมายตามที่พรรคต้องการผลักดันสอดคล้องอุดมการณ์ของพรรค ซึ่ง ลิจิต ธีรเวคิน (2536) กล่าวว่า วัฏจักรระบบพรรคในประเทศไทยมีการพัฒนาตามลำดับ แบ่งเป็น 4 ประเภท ดังนี้

1) พรรคการเมืองระบบพรรคเดียว (One-Party System) เป็นระบบที่มีพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียวที่ถูกตั้งตามกฎหมายรัฐธรรมนูญ และมีบทบาทในวงการเมือง ทำให้พรรคการเมืองอื่นไม่สามารถมีสิทธิ์ทางการเมืองได้เช่นเดียวกับประเทศระบบสังคมนิยม ได้แก่ พรรคคอมมิวนิสต์ในสหภาพโซเวียตก่อนล่มสลาย พรรคฟาสซิสต์ในอิตาลี พรรคนาซีในเยอรมันนี้ ดังนั้น พรรคมีอำนาจสูงสุดเหนือรัฐบาล การแข่งขันทางการเมืองมีลักษณะต่อสู้ระหว่างสมาชิกภายในพรรค ซึ่งประเทศไทยมีลักษณะเช่นนี้ภายหลังการปฏิวัติ รัฐประหาร

2) พรรคการเมืองระบบสองพรรค (Two-Party System) เป็นระบบที่ประชาชนมีเสรีภาพในการตั้งพรรคการเมืองขึ้นมาแข่งขันกันได้อย่างเสรี แม้ว่ามีหลายพรรคการเมืองเล็กๆ หรือหลากหลาย แต่จะมีเพียงสองพรรคการเมืองเท่านั้นที่มีบทบาทและแย่งชิงอำนาจซึ่งกันและกัน คือมีเพียงพรรคเดียวที่ได้รับชัยชนะในการเลือกตั้งอย่างเด็ดขาดจากการมีเสียงข้างมากที่เข้าไปบริหารประเทศ ไม่จำเป็นต้องร่วมกับพรรคการเมืองอื่นๆ ระบบสองพรรคนี้มีการแข่งขันทางการเมืองชัดเจน ภายใต้เกณฑ์พรรคใดได้คะแนนเสียงข้างมากได้เป็นรัฐบาล ส่วนอีกฝ่ายก็จะเป็นพรรคฝ่ายค้านโดยปริยาย ระบบสองพรรคทำให้รัฐบาลมีเสถียรภาพ เกิดความมั่นคงและต่อเนื่องในการบริหารปกครองและประหยัคทรัพยากรบุคคล ซึ่งพบใน

3) พรรคการเมืองระบบหลายพรรค (Multi-Party System) เป็นการรวมพรรคการเมืองหลายพรรคภายหลังการเลือกตั้ง โดยไม่มีพรรคการเมืองใดได้ครองเสียงข้างมากในสภาที่สามารถจัดตั้งรัฐบาลได้ จึงต้องร่วมมือกับพรรคการเมืองอื่น ๆ เพื่อให้ได้เสียงข้างมากแล้วจัดตั้งรัฐบาล ฉะนั้นระบบนี้จึงเกิดรัฐบาลผสม (Coalition Government) จากการที่เป็นรัฐบาลผสม ทำให้รัฐบาลไม่มีเสถียรภาพ และไม่มั่นคงในการบริหารบ้านเมือง เกิดการยุบสภาบ่อยครั้ง แต่มีข้อดีตรงที่ประชาชนสามารถเลือกพรรคที่มีนโยบายตรงตามความต้องการของตนได้จริง ๆ สอดคล้องพรรคการเมืองไทยในปัจจุบันแม้ภาพที่ออกมาเหมือนสองพรรคคือ พรรคประชาธิปัตย์กับพรรคเพื่อไทย (ไทยรักไทย/พลังประชาชน) แต่แตกต่างกันที่เป็นการรวมตัวของพรรคเล็กหลังการเลือกตั้งภายใต้เงื่อนไขคือ การแลกเปลี่ยนผลประโยชน์ อำนาจและอิทธิพล ซึ่งประเทศไทยมีลักษณะเช่นนี้ในช่วงหลังพ.ศ. 2551

4) พรรคการเมืองระบบพรรคเด่นพรรคเดียว (One-Party Dominant System) ระบบนี้มีพรรคการเมืองพรรคใดพรรคหนึ่งที่มีอำนาจและความได้เปรียบทางการเมืองอย่างเด็ดขาด จนมีลักษณะการผูกขาดการเป็นรัฐบาล เช่น รัฐบาลทักษิณในนามพรรคไทยรักไทย ที่เป็นพรรคการเมืองเพียงพรรคเดียว แม้ว่าในการเลือกตั้งทุกครั้งมีพรรคการเมืองลงแข่งขันหลายพรรคก็ตาม เช่นเดียวกับพรรค Congress ในประเทศอินเดีย พรรค People 's Action ในประเทศสิงคโปร์ และพรรค Liberal Demo crate ในประเทศญี่ปุ่น

ส่วนประเทศสหรัฐอเมริกามีการพัฒนาระบบพรรคการเมืองที่มีทิศทางเข้มแข็งที่ Gabriel A Almond (1967) แบ่งเป็น 4 ประเภท (<http://phrae.ect.go.th/party.html> 30/11/08) คือ

- 1) พรรคการเมืองระบบพรรคอำนาจนิยม (Authoritarian)
- 2) พรรคการเมืองระบบพรรคหลักไม่ใช่อำนาจนิยม (Dominant non-Authoritarian)
- 3) พรรคการเมืองระบบพรรคสองพรรคแข่งขันกัน (Competitive two-party)
- 4) พรรคการเมืองระบบหลายพรรคแข่งขันกัน (Competitive multi-party)

ประเทศไทยพัฒนาระบบพรรคการเมืองแต่กลับมีปัญหา เพราะแต่ละพรรคต่างแย่งสมาชิกซึ่งกันและกัน ทำให้สะท้อนภาพปัญหาทางการเมืองไทยคือ การมีสมาชิกพรรคซ้ำซ้อนมากกว่า 5 ล้านคน (http://www.parliament.go.th/news/news_detail.php?prid=11712) เพื่อให้เกิดสิทธิ์ในการส่งสมาชิกของพรรคสมัครรับเลือกตั้งเป็น ส.ส. หรือเพื่อขอเงินอุดหนุนจากรัฐ หรือเพื่อรับจ้างพรรคใหญ่ ตั้งพรรคในการส่งคนสมัคร ส.ส หรือเลื่อมใสศรัทธา ในอุดมการณ์ นโยบายและคณะผู้บริหารพรรค หรือให้ได้มาซึ่งผลประโยชน์ในรูปแบบต่างๆ เมื่อเป็นสมาชิกพรรค

นอกจากนี้ กระมล ทองธรรมชาติ (2531) เห็นว่า การพัฒนาการของพรรคการเมืองไทยประสบกับปัญหา 5 ประการ คือ

- 1) การพัฒนาระบบพรรคไม่ต่อเนื่อง เนื่องจากมีการยุบพรรคจากการทำผิดกฎหมายเช่น ชื่อเสียงในการเลือกตั้งหรือการยึดอำนาจของฝ่ายทหาร อาจทำให้อายุพรรคการเมืองมีช่วงเวลาการเจริญเติบโตและโอกาสสร้างความศรัทธาให้กับประชาชนและสมาชิกของพรรคการเมืองสั้น
- 2) การจัดตั้งพรรคขึ้นที่มีวัตถุประสงค์เฉพาะหน้า เพื่อต่อรองผลประโยชน์ สร้างความชอบธรรมในการปกครองหรือการจัดตั้งรัฐบาลของคนบางกลุ่มเป็นส่วนใหญ่ มิได้รวมกันด้วยอุดมการณ์และมีเจตนาระดมการสนับสนุนจากมวลชนมากนัก เป็นเครื่องมือให้พรรคขนาดใหญ่ขยายฐานของพรรคได้กว้างขวาง

3) พรรคการเมืองไม่มีฐานสนับสนุนจากประชาชน ไม่มีสาขาพรรคที่ใกล้ชิดกับมวลชน ผู้แทนราษฎรจะมีพฤติกรรมเบี่ยงเบน ทำให้ประชาชนมองพรรคการเมืองว่า มิได้เป็นตัวแทนที่จะพิทักษ์ผลประโยชน์ให้กับตนเองมุ่งแสวงหาผลประโยชน์ส่วนตัวและพรรคพวกด้วยวิธีการที่มิชอบ มีผลให้การเข้าเป็นสมาชิกพรรคมาจากการหวังผลตอบแทนมากกว่าความศรัทธาหรือผูกพันกับอุดมการณ์ของพรรค

4) ความไร้ระเบียบวินัย และขัดแย้งกันภายในพรรค เป็นปัจจัยที่บั่นทอนความศรัทธาของประชาชนที่มีต่อพรรคการเมือง ทำให้เกิดความขัดแย้งในการจัดสรรผลประโยชน์ที่ไม่ลงตัว

5) การร่วมกันของสมาชิกพรรคการเมือง ขึ้นอยู่กับ ความสัมพันธ์ส่วนตัวบุคคลและความผูกพันระหว่างสมาชิกพรรคในแต่ละกลุ่มมีความสัมพันธ์ซึ่งกันในรูปแบบอุปถัมภ์และบารมี อำนาจของหัวหน้าพรรค

อาจกล่าวได้ว่า ระบบพรรคการเมืองของไทยในอดีตมีระยะเวลาพัฒนาที่สั้นไม่ต่อเนื่อง เพราะไม่มีฐานการสนับสนุนจากประชาชน วัตถุประสงค์ในการจัดตั้งส่วนใหญ่เป็นไปเพื่อสร้างความชอบธรรมในการปกครองและผลประโยชน์ของคณะผู้จัดตั้งและพวกพ้อง ทั้งไม่มีระเบียบวินัย มีความขัดแย้งภายในพรรค ประชาชนโดยทั่วไปมองว่า มิได้เป็นตัวแทนที่จะพิทักษ์ผลประโยชน์ของประชาชนแต่อย่างใด และเปลี่ยนแปลงมีทิศทางผกผันภายหลังที่มีรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 ซึ่งระบบพรรคส่วนใหญ่ได้รับการสนับสนุนจากประชาชนซึ่งคาดว่ามิมีระยะเวลายาวกว่า แต่กลับพลิกผันยิ่งสั่นลงในปัจจุบัน เพราะระบบพรรคปัจจุบันถูกควบคุมด้วยรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550 เพื่อป้องกันการแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมืองจากการใช้อิทธิพลจากการซื้อเสียงหรือทำผิดกฎหมายเลือกตั้งเพื่อให้ได้ชัยชนะในการเลือกตั้งทางการเมืองคือ การยุบพรรคซึ่งถูกตัดสินโดยตุลาการ ที่นักการเมืองไทยให้ชื่อว่า เป็นยุคตุลาการวิวัฒน์

4. อิทธิพลผลประโยชน์ทางการเมือง

ประเทศไทยมีรัฐธรรมนูญที่แตกต่างชัดเจนคือ รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550 ให้ความสำคัญการปกป้องผลประโยชน์ของประชาชนและประเทศชาติมากกว่าผลประโยชน์ของพรรคการเมือง คือ คุ่มครอง ส่งเสริม ขยายสิทธิและเสรีภาพของประชาชนอย่างเต็มที่ ลดการผูกขาดอำนาจรัฐ และเพิ่มอำนาจประชาชน เน้นการเมืองที่มีความโปร่งใส มีคุณธรรม และจริยธรรม ให้องค์กรตรวจสอบระบบบริหารมีความอิสระ เข้มแข็ง และทำงานอย่างมีประสิทธิภาพ จึงทำให้มีความแตกต่างจากรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 ในเรื่องของสิทธิเสรีภาพ การมีส่วนร่วมทางการเมืองของประชาชน ที่มาของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร สมาชิกวุฒิสภา การตรวจสอบการใช้อำนาจรัฐ องค์กรอิสระ อำนาจตุลาการ การเงินการคลังงบประมาณ

ผลประโยชน์ทางการเมืองก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในรัฐธรรมนูญ ที่ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองไทยหรือเหตุการณ์เกิดวิกฤตทางการเมืองในปัจจุบัน

เห็นได้ว่า ผลประโยชน์ทางการเมืองสามารถควบคุมได้ด้วยรัฐธรรมนูญที่ดั่งระวางวัฒนธรรมการเมืองไทยที่มีระบบอุปถัมภ์ทางวัฒนธรรม จารีต ความเชื่อ วิถีชีวิตของสังคมไทย การพึ่งพาอาศัยกันสามารถแทรกแซงทางการเมืองได้ด้วยผลประโยชน์ทางการเมือง เช่น [REDACTED] เช่น กรณีการฆ่าตัดตอน 2 พันศพ การอุ้มฆ่าแกมนักภาคประชาชนที่ต่อสู้กับความไม่เป็นธรรมในพื้นที่ของ สมชาย นิละไพจิตร

นอกจากนี้ ในการจัดสรรผลประโยชน์ ข้อตกลงทางการเมืองระหว่างนักการเมืองกับพรรคร่วมรัฐบาลย่อมมีผลกระทบทางการเมืองต่อเนื่องถึง การสร้างกลุ่มคนต่อสู้ตามมาตรา 63 ที่เรียกว่า mob ที่สามารถยึดทำเนียบและสนามบินในประเทศไทยได้ การเมืองมีการเปลี่ยนถ่ายอำนาจทางการเมือง การคอร์รัปชันด้วยการใช้เงินซื้อตัวนักการเมืองแลกเปลี่ยนผลประโยชน์การเมือง เช่น ตำแหน่งในรัฐบาลเพื่อได้คะแนนเสียงแห่งชัยชนะ ผลที่ตามมาคือนักการเมืองไม่ไว้วางใจต่อกัน การคอร์รัปชันของนักการเมืองและข้าราชการประจำทุกระดับเชิงนโยบาย มีผลประโยชน์ทับซ้อน และระบบเครือญาติ

ดังนั้น ผลประโยชน์ทางการเมืองไทยหากวิเคราะห์ตามรัฐธรรมนูญ อาจกล่าวได้ว่า รัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 เป็นกลไกเพิ่มอำนาจผลประโยชน์ทางการเมืองให้พรรคการเมืองเกิดความเข้มแข็ง ตัวอย่าง พรรคการเมืองไทยรักไทยที่ถูกวิจารณ์ว่า รัฐธรรมนูญฉบับนี้ทำให้ฝ่ายการเมืองเข้มแข็งเกินไปและอาจจะเกิดระบบผู้นำถึงประธานาธิบดีหรือเผด็จการทุนนิยมใช้อำนาจผ่านพรรคการเมืองใหญ่ ทำให้เกิดผู้นำเดี่ยวที่สามารถใช้อำนาจได้เบ็ดเสร็จเด็ดขาด ละเลยต่อเสียงอภิชนในสังคม สุดท้ายจึงสร้างปัญหาต่อระบอบประชาธิปไตยจนก่อตัวเป็นวิกฤตการเมือง ส่วนรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550 เป็นกลไกลดอำนาจผลประโยชน์ทางการเมืองให้พรรคการเมืองอ่อนแอ และถูกวิจารณ์ว่า มีอคติต่อ "ระบอบทักษิณ" ตลอดจนควบคุมพฤติกรรมในการแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมืองในระบอบทักษิณเกี่ยวกับนโยบาย ตำแหน่งการเมืองงบประมาณ คณะแนบเสียง เช่น ห้ามการทำออฟฟิศต้องฟังความเห็นจากรัฐสภา เข้มงวดต่อการแปรรูปรัฐวิสาหกิจและจริยธรรมของนักการเมือง การควบคุมพรรคการเมืองในระหว่างอายุของสภาผู้แทนราษฎร สร้างมาตรการป้องกันผลประโยชน์ทับซ้อนทางการเมืองในรูประบบราชการ เช่น ผู้ว่า CEO อบต.และอบจ. ตัวแทน (demine) เช่น คนใช้ ญาติพี่น้องเพื่อนฝูง รวมถึงกลุ่มนายทุนเก่า เช่น นายธนาคาร กลุ่มทุนใหม่ที่อิงพรรคการเมือง ได้แก่ กลุ่มนักลงทุนจากต่างประเทศ (FDI- foreign direct investment) กลุ่มทุนสัมปทานและกลุ่มทุนโทรคมนาคมหรือเรียกอีกอย่างหนึ่งว่า Modern Money Politics เพื่อสร้างโอกาสจากโลกาภิวัตน์ในการเปลี่ยนแปลงองค์ประกอบของความมั่งคั่งและอำนาจ "Recomposition of Wealth and Power" จากระบบเครือข่ายร่วมระหว่างประเทศกับนโยบายประชานิยมที่พรรคใช้ เป็นเครื่องมือสร้างความเข้มแข็งในคณะแนบเสียงเพื่อแก้ปัญหาความยากจน ได้แก่ 30 บาทรักษาทุกโรค หนึ่งทุนหนึ่งอำเภอ กองทุนหมู่บ้าน บ้านเอื้ออาทร แท็กซี่เอื้ออาทร วินมอเตอร์ไซด์ (อุกฤษฏ์ ปัทมานันท์ สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) เป็นการกระจายรายได้และให้โอกาสคนยากจนของรายได้ต่อเดือน หากรายได้ต่อเดือนต่ำกว่าประมาณ 1,230 บาท ถือว่าคนนั้นมีรายได้ต่ำกว่าเส้นความยากจน (poverty line) ถือว่า เป็นคนยากจน ซึ่งประเทศไทยมีคนกลุ่มนี้อยู่ประมาณ 7-8 ล้านคน แต่แก้ไขได้ 5 แนวทาง คือ 1) ให้รายได้ของคนรายลดลง ในขณะที่รายได้ของกลุ่มคนจนมีเท่าเดิม 2) ทำให้รายได้ของคนรายลดลง ในขณะที่ทำให้รายได้ของกลุ่มคนจนเพิ่มขึ้น 3) ให้รายได้ของคนรายลดลง ในขณะที่ทำให้รายได้ของกลุ่มคนจนลดลงในอัตราน้อยกว่าอัตรารายได้ที่ลดลงของกลุ่มคนรวย 4) ปล่อยให้คนรวยมีรายได้เพิ่มขึ้น ในขณะที่ทำให้รายได้ของกลุ่มคนจนเพิ่มขึ้นเช่นกัน แต่เพิ่มขึ้นในอัตราที่สูงกว่าอัตรารายได้ที่เพิ่มขึ้นของกลุ่มคนรวย 5) ให้รายได้ของกลุ่มคนรวยเท่าเดิม แต่กลุ่มคนจนรวยขึ้นฝ่ายเดียว (หนังสือพิมพ์ฐานเศรษฐกิจ ฉบับที่ 2248 30 ส.ค. - 01 ก.ย. 2550 <http://www.thannews.th.com/detailnews.php?id=T1422481&issue=2248>)

กล่าวได้ว่า รัฐธรรมนูญให้ความสำคัญที่มากในทางการเมืองมากที่สุดคือ ระบบพรรคทั้งในมิติปกป้องการแสวงหาผลประโยชน์ทางการเมืองและการคอร์รัปชันทางการเมืองแบบโปร่งใสต่อการเลือกตั้งและการดำรงตำแหน่งทางการเมือง ตั้งแต่มาตรา 99-105 ไม่ว่าจะเรื่อง การเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรบัญชีรายชื่อพรรค สิทธิในการลงสมัครและคุณสมบัติผู้สมัครวุฒิสภาในมาตรา 116 (8) ตำแหน่งทางการเมือง ล้วนเป็นเกี่ยวข้องกับผลประโยชน์ทางการเมือง (http://www.weopenmind.com/board/index.php?topic=2650.0;prev_next=next 30/11/08) และยังมีกฎหมายเลือกตั้งที่ได้กำหนดให้ กกต. ต้องจัดเวลาสนับสนุนให้ "พรรคการเมือง" มีโอกาสแถลงนโยบายอย่างเท่าเทียมกัน สะท้อนภาพที่แต่ละพรรคได้รับผลประโยชน์จากการเข้าถึงประชาชนในการรับฟังแนวความคิดเห็นและแนวทางการทำงานของแต่ละพรรค

เห็นได้ว่า การตั้งพรรคการเมือง เป็นจุดเริ่มต้น ในการเข้าสู่อำนาจรัฐและการแทรกตัวเข้าไปมีส่วนร่วมในการร่างรัฐธรรมนูญหรือมีตัวแทนร่างรัฐธรรมนูญที่เอื้ออำนวยประโยชน์ต่อพรรค ไม่ว่าจะฐานการเงิน สิทธิในการส่งผู้ลงสมัครรับ

ผลประโยชน์ระบบพรรคนี้ รวมถึง การควบคุมสภาล่างและสภาสูงที่สมบูรณ์ กฎหมายที่ผ่านการร่าง กลายเป็นเครื่องมืออันดีของรัฐบาล การเปิดอภิปรายไม่ไว้วางใจเช่นแบบรัฐสภาอังกฤษ ย่อมทำให้ความถูกต้องไม่สามารถ เกิดขึ้นได้หรือเป็นหมัน การทำให้ฝ่ายค้านมีคะแนนเสียงไม่พอที่จะเปิดอภิปราย การควบคุมรัฐบาลด้วยองค์กรตาม รัฐธรรมนูญโดยเฉพาะอย่างยิ่งระบบการถอดถอนผู้นำฝ่ายบริหารหรือระบบประธานาธิบดี ซึ่งถูกควบคุมไม่สามารถทำงาน ได้ เช่น องค์กรเหล่านี้ได้รับการแต่งตั้งโดยสภาสูงหรือการคัดสรร ดังนั้นพรรคการเมืองที่กุมอำนาจฝ่ายบริหารและฝ่ายนิติ บัญญัติสามารถแทรกแซงได้ องค์กรตามรัฐธรรมนูญอาจไม่สามารถควบคุมทำงานได้ไม่เต็มที่ตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย เรียกว่า การมีระบบเผด็จการ ในการปกครองแบบประชาธิปไตยได้ เพราะการกุมอำนาจเบ็ดเสร็จโดยคนกลุ่มเดียว ด้วยการ ใช้พรรคการเมืองเป็นบันไดเข้ากุมรัฐสภาในที่สุดได้

ดังนั้น สิ่งที่กล่าวมานั้นล้วนเป็นอำนาจจากผลประโยชน์ที่อยู่เบื้องหลังระบบพรรคการเมืองไทยที่ทำให้เกิดวิกฤต ทางการเมืองไทย ที่ต้องควบคุมระบบพรรคการเมืองไทย ต่อเนื่องการควบคุมกลไกการออกกฎหมายเพื่อผลประโยชน์ของ ความเป็นชาติไทย ในระบบกลไกรัฐสภาต่อไป

5. อิทธิพลระบบการแยกอำนาจ

ระบบกลไกรัฐสภาในระบบประชาธิปไตยที่มีรัฐธรรมนูญ เป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ ประกอบด้วย 3 อำนาจ คือ บริหาร นิติบัญญัติและตุลาการ ที่ประชาชนของประเทศเป็นผู้ใช้โดยตรง

ประเทศไทยมีระบบการแยกอำนาจในการบริหาร นิติบัญญัติและตุลาการตามรัฐธรรมนูญระบุไว้เป็นลายลักษณ์ อักษรเช่นเดียวกับประเทศอเมริกา เรียกว่า common law แต่ในขณะที่เดียวกันวัฒนธรรมไทยก็มีรูปแบบคล้ายประเทศอังกฤษ ที่ใช้ระบบจารีตประเพณีเป็นหลักคือ civil law (<http://www.thaigoodview.com/library/studentshow/2549/m6-5/no36-43/history/sec03p07.htm> .22/12/08) ฉะนั้น จึงเกิดความสับสนและเป็นที่มาของวิกฤติทางการเมืองไทย เนื่องจาก กลไก รัฐสภาระบบการแยกอำนาจก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจ (อุกฤษฏ์ ปีทมานันท์ สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย) ในรัฐธรรมนูญ ที่ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองไทยหรือยุติการเกิดวิกฤตทางการเมืองในปัจจุบัน

กล่าวได้ว่า รัฐธรรมนูญมีความสำคัญต่อประเทศ คือ เป็นภาพที่แสดงให้เห็นความเป็นประเทศเอกราชกับอิทธิพลใน สายตาของประชาคมโลกที่ได้เห็นภาพที่มาของรูปแบบรัฐบาลกับอำนาจอธิปไตยในการปกครองประเทศ การเติบโตและ การพัฒนาทั้งเศรษฐกิจ สังคมและสิทธิมนุษยชน ขณะเดียวกัน โดยทั่วไปมีรัฐธรรมนูญอยู่ 3 ลักษณะ (ดร. เขาวนนะ ไตร มาศ ผู้อำนวยการสถาบันรัฐธรรมนูญศึกษา สำนักงานศาลรัฐธรรมนูญ “ข้อมูลจากวารสารจตุรนิติ ปีที่ ๒ ฉบับที่ ๒ มีนาคม – เมษายน พ.ศ.๒๕๔๘” <http://www.senate.go.th/structure/misc/thai.pdf> 30/11/08) คือ

1) รัฐธรรมนูญตามแบบประเทศในกลุ่มยุโรป (มีอุตสาหกรรมมากกว่าเกษตรกรรม) คือ มีรูปแบบไม่เป็นลาย ลักษณ์อักษร (unwritten constitution) โดยยึดจารีตประเพณีและแบบลายลักษณ์อักษร (written constitution) ปกครองแบบ ประชาธิปไตย (Democracy) ซึ่งส่วนใหญ่อยู่ในยุโรปตะวันตก ยกเว้น สังคมนิยม (Socialism) อยู่ในยุโรปที่เป็นประเทศใน กลุ่มสแกนดิเนเวีย และคอมมิวนิสต์ (Communism) อยู่ในยุโรปตะวันออกที่มีประชาธิปไตยพัฒนาเพิ่มมากขึ้นเรื่อย ๆ มี

มีจุดเด่นคือ มีรากฐานมาจากประสบการณ์ในการต่อสู้เพื่อประชาธิปไตยกับปฏิญาที่ว่าด้วย สิทธิของมนุษย์และพลเมือง รวมถึงอิทธิพลทางความคิดคือ การแบ่งแยกอำนาจของ มองเตสกีเยอ (Montesquieu) รัฐบาลประชาธิปไตยของ อเล็กซิส เดอ ท็อกเกอวิลล์ (Alexis de Tocqueville) สิทธิเสรีภาพของ จอห์น ล็อก (Locke) และความเป็นเจ้าของอำนาจอธิปไตยของปวงชนของ รูสโซ (Rousseau) โดยกำหนดสถานะรัฐธรรมนูญตามหลักประชาธิปไตยแบบเสรีนิยม (liberal democracy) มีการออกแบบการแบ่งแยกอำนาจควบคู่กับการถ่วงดุลอำนาจไว้ด้วยกันในรูปของรัฐบาลแบบพิเศษที่เรียกว่า กึ่งประธานาธิบดี-กึ่งรัฐสภา (quasi – presidential system) สร้างรัฐบาลที่มีเสถียรภาพแบบที่เรียกว่า “ฝ่ายบริหารที่เข้มแข็ง” หรือ “Strong Executive” ยึดหลักปฏิบัติทางการเมืองการปกครองที่สอดคล้องกับหลักผสมผสานการใช้ทฤษฎีประชาธิปไตยจากหลายสำนักความคิดเข้าด้วยกันอย่างเคร่งครัด แต่จำกัดอำนาจรัฐสภาและสร้างความเข้มแข็งให้ฝ่ายบริหารเป็นหลักสำคัญทางการเมืองการปกครอง คือ

- กำหนดกรอบ เขตอำนาจการตรารัฐบัญญัติของรัฐสภา เพื่อทอนอำนาจฝ่ายนิติบัญญัติ
- ให้ความสำคัญการใช้อำนาจรัฐสภาอย่างมีเหตุผล เพื่อลดและควบคุมอำนาจของฝ่ายบริหารในกระบวนการใช้อำนาจรัฐสภากับการเพิ่มความสมดุลของกลไกรัฐสภา
- เพิ่มเสริมอำนาจผู้นำรัฐบาลหรือฝ่ายบริหารคือ ประธานาธิบดี โดยการเลือกตั้งโดยตรงมาจากประชาชน เพื่อเพิ่มศักดิ์ศรีและอำนาจให้ประธานาธิบดี เปิดช่องให้ประธานาธิบดีแต่งตั้งบุคลากรรัฐธรรมนูญได้สามคน และร้องขอให้วินิจฉัยข้อผูกพันระหว่างประเทศและร่างรัฐบัญญัติที่อาจขัดต่อรัฐธรรมนูญก่อนการลงสัตยาบัน เพื่อเสริมสร้างอำนาจบริหารของประธานาธิบดี นอกจากนี้ ยังรวมถึง การประกาศให้มีการออกเสียงประชามติของประชาชน เมื่อมีข้อพิพาทเกี่ยวกับร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการจัดระเบียบสถาบันการเมืองของรัฐ ร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับนโยบายเศรษฐกิจ สังคม และบริการสาธารณะและร่างกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับการรับรองสนธิสัญญาที่มีผลกระทบกระเทือนต่อการทำหน้าที่ของสถาบันสำคัญ ตลอดจนการให้อำนาจการยุบสภาแก่ประธานาธิบดีด้วย

2) รัฐธรรมนูญตามแบบประเทศสหรัฐอเมริกา (ประเทศอุตสาหกรรม) คือ มีรูปแบบเป็นลายลักษณ์อักษร ปกครองระบอบประชาธิปไตย ที่มีผู้นำรัฐบาลในระบบรัฐสภา คือ ประธานาธิบดี มีการเผยแพร่การปกครองตามรัฐธรรมนูญของตนไปใช้กับประเทศทั้งในลาตินอเมริกา ฟิลิปปินส์ เกาหลีใต้ และญี่ปุ่น ที่มาของรัฐธรรมนูญมาจากการทำความเข้าใจความตกลงระหว่างผู้สร้างที่เป็นผู้แทนจากมลรัฐของสมาพันธรัฐเดิมกับราษฎร ที่มีสาเหตุมาจากการเกิดรัฐใหม่ในรูปแบบรัฐรวมเรียกว่า สหพันธรัฐ (Federation) มีการประกาศใช้ครั้งแรกเมื่อ ค.ศ. 1789

จุดเด่นคือ มีรากฐานมาจากแรงบันดาลใจในการแสวงหาเอกราชของประเทศและความมุ่งมั่นสร้างประเทศเรื่อง สิทธิเสรีภาพ ความเสมอภาคที่เท่าเทียมกันทุกคน คือ สิทธิในชีวิต เสรีภาพและการแสวงหาความสุข (life, liberty and the pursuit of happiness) (อ้างใน สมบัติ ช่างชัยวงศ์, การเมืองอเมริกา (กรุงเทพฯ: เสมาธรรม, 2542 หน้า 10) โดยกำหนดสถานะทางกฎหมายของรัฐธรรมนูญเป็นกฎหมายสูงสุดของประเทศ มีการวางเงื่อนไขให้แก้ไขได้ยาก มีประธานาธิบดีเป็นประมุขของรัฐ มาจากการเลือกตั้งของประชาชน มีรัฐบาลแบบสาธารณรัฐ ออกแบบวิธีปฏิบัติทางการเมืองการปกครองสอดคล้องกับจุดมุ่งหมายของประเทศและอุดมการณ์ทางการเมือง มีการแบ่งแยกอำนาจการปกครองอย่างเด็ดขาด มีกรอบความเป็นประชาธิปไตยในความเป็นจริงหรือในทางปฏิบัติ

3) รัฐธรรมนูญตามประเทศในกลุ่มเอเชีย (มีเกษตรกรรมมากกว่าอุตสาหกรรม) คือ เป็นรัฐธรรมนูญแบบลายลักษณ์อักษร มีการปกครองทั้งระบอบประชาธิปไตย สังคมนิยม และคอมมิวนิสต์ ที่มีผู้นำรัฐบาลในระบบรัฐสภาทั้งแบบรัฐสภาและประธานาธิบดี โดยมีลักษณะที่แตกต่างหลากหลายมาก เพราะมีการนำเอารัฐธรรมนูญของจากหลายประเทศหลายรูปแบบผสมผสานเข้าด้วยกัน เพื่อประยุกต์ใช้เป็นแนวทาง เช่น ประเทศยุโรป อเมริกา โซเวียตรัสเซีย ที่มีสาเหตุมาจากการเปลี่ยนแปลงการปกครองการช่วงชิงอำนาจระหว่างชนชั้นนำทางการเมืองการปกครอง การรับอิทธิพลและการปลดแอกจากประเทศเจ้าอาณานิคม ที่มาของรัฐธรรมนูญมาจากผู้ปกครองสูงสุดหรือประมุขของประเทศกับคณะปฏิวัติ และประชาชนที่เป็นแนวร่วมพันธมิตร คือ การยินยอมประนีประนอมยอมให้ผู้ปกครองเดิมรักษาฐานะอำนาจอยู่ต่อไป หลังเปลี่ยนการปกครองหรือได้รับการปลดแอกเป็นเอกราช ลิดรอนอำนาจของตนและเพิ่มสิทธิเสรีภาพให้ประชาชนมากขึ้น มีอำนาจจากภายนอกประเทศเป็นผู้จัดทำหรือใช้อิทธิพลแทรกแซงการจัดทำรัฐธรรมนูญค่อนข้างมาก เนื่องมาจากเหตุผลของระบบจักรวรรดินิยม สงครามโลก และสงครามเย็น

ดังนั้น รัฐธรรมนูญ จึงเป็นหัวใจที่อธิบายอำนาจอธิปไตยในความเป็นประชาธิปไตยของแต่ละประเทศ ประเทศไทยมีการแยกอำนาจแตกต่างจากประเทศสหรัฐอเมริกาและประเทศฟิลิปปินส์ ที่มีระบบการแยกอำนาจของฝ่ายบริหารและนิติบัญญัติอย่างเด็ดขาด โดยสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) มีหน้าที่ร่างและเสนอกฎหมายแต่เพียงอย่างเดียว ส่วนประเทศไทยมีหน้าที่เพิ่มอีกคือ มีสิทธิเลือกผู้ดำรงตำแหน่งที่มีอำนาจในตำแหน่งการบริหารประเทศ รวมทั้งควบคุมการบริหารของรัฐบาล ช่อมเกิดการไขว้ของอำนาจ ผลประโยชน์และอิทธิพล และที่มาของการคอร์รัปชันเชิงนโยบายตามมา

จากการศึกษาความเห็นของนักธุรกิจชาติต่างๆ 1,400 คน ของเฟิร์ค (Political and Economic Risk Consultancy Ltd.) บริษัทที่ปรึกษาความเสี่ยงทางการเมืองและเศรษฐกิจ ตั้งอยู่ที่ฮ่องกง แนวโน้มการคอร์รัปชันในช่วงปี พ.ศ.2540-2551 ของ 13 ประเทศเอเชีย คือ จีน ฮ่องกง อินเดีย อินโดนีเซีย ญี่ปุ่น มาเก๊า มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ สิงคโปร์ เกาหลีใต้ ไต้หวัน ไทย และเวียดนาม พบว่า ประเทศที่มีการทุจริตรุนแรงที่สุด 4 อันดับแรก คือ ฟิลิปปินส์ ไทย อินโดนีเซีย จีน โดยที่ประเทศไทยเป็นประเทศที่มีการคอร์รัปชันสูงอันดับ 2 จากตัวอย่าง 13 ประเทศในเอเชีย มีแนวโน้มทิศทางการคอร์รัปชันที่เลวลงกว่าเดิม ช่วงที่แย่ที่สุดอยู่ระหว่างปี พ.ศ.2543-2546 เท่ากับ 8.20, 8.55, 8.89 และ 8.75 ตามลำดับ (คะแนน 0 เป็นเกรดที่ดีที่สุด และ 10 เป็นเกรดที่แย่ที่สุด) และมีดัชนีชี้วัดภาพลักษณ์คอร์รัปชันประเทศไทยในปี พ.ศ.2538, 2542, 2546 และ 2550 เป็น 2.79, 3.20, 3.30 และ 3.30 ซึ่งชี้ให้เห็นว่าภาพลักษณ์เรื่องคอร์รัปชันของประเทศไทยในช่วง 10 ปีที่ผ่านมาเลวร้ายอย่างมาก และล่าสุดประจำปี พ.ศ.2551 พบว่า ประเทศไทยดีขึ้นเป็น 3.5 คะแนน

เห็นได้ว่า ระบบ กลไกรัฐสภานั้นเมื่อมีระบบการแยกอำนาจนั้นต้องชัดเจน และความชัดเจนนั้นตรวจสอบด้วยระบบการถ่วงดุลอำนาจ

6. อิทธิพลระบบการถ่วงดุลอำนาจ

ประเทศไทยมีประชาธิปไตยที่มีระบบถ่วงดุลอำนาจในระบบกลไกรัฐสภา ภายใต้รัฐธรรมนูญที่ประชาชนจากแทบทุกอาชีพ เป็นผู้ร่างคือ มีการตรวจสอบรัฐบาลในฐานะฝ่ายบริหาร โดยอาศัยกลไกทางรัฐสภาคือ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร (ส.ส.) วุฒิสภา (สว.) และองค์กรอิสระ ประกอบด้วย ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง ศาลยุติธรรม ศาลทหาร คณะกรรมการการเลือกตั้ง (กกต) คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติ (ปปช) คณะกรรมการป้องกันและปราบปราม คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการฟอกเงิน (ปปง.) อัยการ คณะกรรมการสิทธิมนุษยชนแห่งชาติ สภาที่ปรึกษาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ คณะกรรมการตรวจเงินแผ่นดิน ผู้ตรวจการแผ่นดินของรัฐสภา ซึ่งมีหน้าที่เพิ่มอีก

ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง ศาลยุติธรรม ศาลทหาร มีบทบาทมากที่สุดในระบบถ่วงดุลอำนาจของไทย เช่น การตรวจสอบทรัพย์สินนักการเมืองในมาตรา 259-264 เช่น คดีที่ดินรัชดาของครอบครัวชินวัตร การคอร์รัปชันเชิงนโยบาย หรือการแสวงหาผลประโยชน์ทับซ้อนทางการเมืองในมาตรา 265-269 และการยุบพรรค ที่นักการเมืองเรียกว่า ยุคตุลาการภิวัตน์ (รศ.ดร.พิชิต ลิขิตกิจสมบูรณ์, 12 กรกฎาคม 2551 http://www.nocoup.net/cgi-bin/board/simpleforum_pro.cgi?fid=01&topic_id=1215873900) ดังนั้น ระบบถ่วงดุลอำนาจ จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในรัฐธรรมนูญ ที่ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองไทยหรือยุติการเกิดวิกฤตทางการเมืองในปัจจุบัน

1. ส่วนประเทศสหรัฐและฟิลิปปินส์มีการถ่วงดุลอำนาจฝ่ายบริหารที่ผู้นำได้รับการเลือกตั้งทางตรงจากประชาชน ด้วยการให้แต่ละรัฐเลือกตัวแทนตามจำนวน ส.ว.และ ส.ส.ของแต่ละรัฐ (electoral college) ลงคะแนนเสียงให้อีกครั้ง เช่น การมี ส.ว. 2 คน และ ส.ส. 45 คน จึงมีตัวแทนที่เรียกว่า ระบบ electoral votes 47 คนใน electoral college คล้ายคลึงประเทศ สวิตเซอร์แลนด์ สรุปคือ การได้รับเสียงข้างมาก 2 ระดับ (double majority) หมายถึง ประชาชนส่วนใหญ่เห็นชอบมีเสียงข้างมาก และต้องเป็นเสียงข้างมากจากแต่ละพื้นที่หรือจังหวัดอีกด้วย เพื่อถ่วงดุลและป้องกันผู้นำฝ่ายบริหารหรือประธานาธิบดีที่ได้คะแนนแบบประชานิยม แต่ไร้คุณภาพเป็นลำดับขั้นในตนเอง เช่น คารากาพยนตร์ในประเทศฟิลิปปินส์ ที่ได้รับเลือกตั้งเป็นประธานาธิบดีด้วยนโยบายประชานิยม ที่ถูกขับออกด้วยข้อหาคอร์รัปชัน เป็นการถ่วงดุลแบบ double majority และมีอำนาจรัฐสภาได้สวนและขับประธานาธิบดีออกได้ [redacted] และมีคณะศาลฎีกา ที่เสนอชื่อจากฝ่ายบริหารที่ต้องผ่านมติสภาสูง ทำหน้าที่ตีความกฎหมายรัฐธรรมนูญว่า ฝ่ายบริหารละเมิดรัฐธรรมนูญหรือไม่ นอกจากนี้ยังให้ประธานาธิบดีมีอำนาจยับยั้งกฎหมายและลงมติเห็นด้วยหรือคัดค้านการแต่งตั้งคณะรัฐมนตรี โดยระบบรัฐสภามี 2 สภา คือ ส.ส.กับส.ว. ไม่มีสิทธิลดเงินเดือนฝ่ายตุลาการและประธานาธิบดี ให้ส.ว.มีอำนาจเสนอกฎหมาย ถ่วงดุล ยับยั้งกฎหมาย นโยบายของฝ่ายบริหารและลงมติเห็นชอบแต่งตั้งตำแหน่งสำคัญๆ ของฝ่ายบริหาร รวมทั้งการดูแลนโยบายต่างประเทศด้วย เป็นการถ่วงดุลอำนาจรัฐธรรมนูญของอเมริกาที่มีอายุยาวนานกว่า 200 ปี ที่มีเสถียรภาพ เนื่องจาก เจมส์ แมดดิสันซึ่งเป็นผู้ร่างและสร้างระบบถ่วงดุล กานอำนาจและใช้อำนาจอย่างสมดุล ไม่เชื่อในเรื่องอุดมคติที่ว่า มนุษย์เป็นคนดี (Federalist Paper ฉบับที่ 78) ก่อนเขียนรัฐธรรมนูญ โดยได้กล่าวว่า ถ้ามนุษย์ทุกคนเป็นเทวดา (คนดี) ก็ไม่จำเป็นต้องมีรัฐบาล ถ้าเทวดาเป็นรัฐบาล ก็ไม่มีความจำเป็นต้องสร้างระบบขึ้นมาควบคุมรัฐบาล [redacted]
2. อีกนัยหนึ่งคือ ประเทศสหรัฐอเมริกา เป็นจุดกำเนิดของระบบตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมาย (legality) ของรัฐสภา เรียกว่า อำนาจ Judicial Review ของโลกที่มีศาลสูงสุด ทำหน้าที่สำคัญ คือ การตรวจสอบความชอบด้วยกฎหมาย คือ การนำหลักการตรวจสอบกฎหมาย โดยองค์กรศาล มีศาล [redacted] รัฐธรรมนูญของกฎหมาย เช่นเดียวกับประเทศเยอรมัน แต่แตกต่างตรง [redacted] นั้นเป็นที่ยอมรับ คือ การกระทำบางอย่างของรัฐบาล ไม่อยู่ในขอบข่ายที่ศาลจะทำการตรวจสอบได้ [redacted] ศาลถือว่า เป็นการกระทำในขอบอำนาจของรัฐบาลโดยแท้ หลักนี้ เป็นที่ยอมรับทั่วโลก หากรัฐบาลกระทำการผิดพลาด ก็ต้องรับผิดชอบในทางการเมือง โดยประชาชนจะต้องเป็นผู้ตัดสินใจด้วยกระบวนการทางการเมือง
3. โดยนำเป็นแนวคิดการเมืองใหม่ในยุคปัจจุบัน เพื่อป้องกันสงครามกลางเมือง เศรษฐกิจล่มสลาย การคลังล้มละลายและสังคมวิบัติในระบอบประชาธิปไตยตามรัฐธรรมนูญของสหรัฐอเมริกา (<http://webboard.news.sanook.com/forum/?action=printpage;topic=2510447> 30/11/08) ที่มีฐานมาจากนักกฎหมายไทย ยังสับสนในระบบกฎหมายมหาชนและกฎหมายปกครองของสหรัฐอเมริกา เนื่องมาจากการศึกษานักกฎหมายไทยในอดีตราชวงศ์ส่วนใหญ่

7. อิทธิพลปมข้อขัดแย้งทางศาสนา

ประเทศไทยมีศาสนาพุทธ เป็นศาสนาประจำชาติไทย มีระบุไว้ในรัฐธรรมนูญให้ประชาชนไทยรวมถึงองค์พระมหากษัตริย์ ทรงเป็นองค์พุทธมามกะและอัครศาสนูปถัมภกในมาตรา 9 โดยรัฐต้องดูแลและเปิดโอกาสให้สิทธิ เสรีภาพ ความเสมอภาคแก่ประชาชนไทยนับถือศาสนาอื่น ๆ ในมาตรา 30, 79 ซึ่ง ศาสนาเป็นเรื่องเกี่ยวกับความเชื่อ ความศรัทธา ความรู้สึกที่อ่อนไหวที่ง่ายต่อการสร้างปมความขัดแย้ง ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในรัฐธรรมนูญ ที่ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองไทยหรือยุติการเกิดวิกฤตทางการเมืองในปัจจุบัน

อย่างไรก็ตาม ศาสนาเป็นเรื่องของการปฏิบัติกับแก่นที่เป็นฐานแนวความคิดที่สืบทอดกันมาตั้งแต่บรรพบุรุษ และมีความแตกต่างในแต่ละพื้นที่ของประเทศไทย จากโลกาภิวัตน์มีผลให้เกิดการไหลของเผ่าพันธุ์มนุษย์และความคิดของมนุษย์เกิดการขัดแย้ง โดยเฉพาะความต้องการความยิ่งใหญ่หรืออัตลักษณ์ของตนให้ขยายมากที่สุดและการปกป้องความรู้สึกกลัวการสูญเสียในสิ่งที่ตนเชื่อมั่นศรัทธาทงจิตใจที่บรรพบุรุษถ่ายทอด จึงทำให้เกิดการต่อสู้หรือความขัดแย้งทางการเมือง เพื่อความยิ่งใหญ่ระหว่างมหาอำนาจระหว่างศาสนาของโลก เช่น ศาสนาอิสลาม ศาสนาคริสต์ ศาสนาพุทธ ซึ่งมีนักพยากรณ์ทำนายทายทักว่า กลุ่มมุสลิมที่ถูกวิจารณ์ว่าเป็นกลุ่มหัวรุนแรงที่กำลังขยายกำลังทั่วโลกเพื่อต่อต้านกลุ่มตะวันตกกับการแพร่กระจายของแผนยึดครองประเทศไทยใน 10 ปี ชื่อว่า “ตาลาตีตัมปง” สอดคล้องกับเหตุการณ์ทางการเมือง พ.ศ. 2549 จากกลุ่มนายทหารที่รัฐประหาร ยึดอำนาจการปกครองประเทศไทยสำเร็จ เมื่อวันที่ 19 กันยายน พ.ศ. 2549 ประกาศให้ รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 ล้มเลิกลง มีคณะมนตรีความมั่นคงแห่งชาติ (คมช.) ที่มีผู้นำนับถือศาสนาอิสลามขึ้นเป็นผู้นำรัฐบาลไทย

ดังนั้น ศาสนาจึงเกี่ยวข้องกับความรู้สึกปลอดภัยของคนไทยส่วนใหญ่ หรือความมั่นคงของประเทศ จึงเป็นเรื่องมือทางการเมืองที่ถูกผลักดันให้กำหนดในรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2550 อย่างไรก็ดีความรู้สึกดังกล่าวเพิ่มขึ้นหรือลดลง ขึ้นอยู่กับความเชื่อที่ว่าศาสนาของตนนั้นต้องเป็นศาสนาที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก

8. อิทธิพลความยิ่งใหญ่ของศาสนาในต่างประเทศ

ประเทศไทยได้รับอิทธิพลจากโลกาภิวัตน์กับการเชื่อมโยงระดับโลก มีผลให้ศาสนาเกิดการขยายตัวทั้งอิทธิพลและอำนาจทางการเมืองเช่นเดียวกับประเทศฟิลิปปินส์ที่เชื่อว่า นักบวชเป็นผู้มีบทบาทชักจูงหรือสร้างความเชื่อที่ช่วยผลักดันทางอ้อมที่ทำให้เกิดความยิ่งใหญ่ได้ เพราะใกล้ชิดกับประชาชนมากที่สุด แม้ว่ากฎหมายไทยระบุไม่ให้นักบวชยุ่งเกี่ยวกับการเมืองก็ตาม ความเชื่อในความยิ่งใหญ่ของศาสนาในต่างประเทศไหลเข้าสู่ประเทศไทย เช่น กลุ่มมุสลิมภาคใต้ของประเทศไทย ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจแฝงในรัฐธรรมนูญ ที่ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองไทยหรือยุติการเกิดวิกฤตทางการเมืองในปัจจุบัน

การต่อสู้ทางการเมืองในประวัติศาสตร์ของยุโรปคือ สงครามศาสนาในศตวรรษที่ 16 -17 ที่มี ต่อเนื่องกว่า 30 ปี นับเป็นการต่อสู้ทางการเมืองที่ไร้จุดหมาย เพราะเป็นข้อจำกัดของคุณลักษณะที่อยู่ภายใต้เหตุผลที่ซับซ้อนของความเป็นธรรมชาติ 3 สมัย คือ ยุคเกษตรกรรม ยุคอุตสาหกรรม ยุคข้อมูลข่าวสาร และยุคการแลกเปลี่ยน

อย่างไรก็ตาม ความรู้สึกของประชาชนไทยในเรื่องดังกล่าวมากหรือน้อย มาจากอิทธิพลสื่อสารสนเทศที่เผยแพร่และให้ความสำคัญ เพราะเป็นเครื่องมือทางการเมืองต่อการปลุกกระแสความรู้สึกที่รวดเร็วและง่ายที่สุดต่อการถ่ายทอดความรู้สึกของผู้รับสื่อ

9. อิทธิพลสื่อสารสนเทศ

ประเทศไทย ได้ให้ความสำคัญสิทธิ เสรีภาพของประชาชนในการรับข้อมูลข่าวสารและการร้องเรียนระบุไว้ในรัฐธรรมนูญในมาตรา 56-62 ทั้งนี้เพราะ สื่อสารสนเทศช่วยสร้างชื่อเสียงให้นักการเมืองทั้งในทิศทางบวกและทิศทางลบ กล่าวคือ มีบทบาทมากต่อการได้เปรียบในการแข่งขันในทางการเมืองนั่นเอง

ดังนั้น สื่อสารสนเทศ จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในรัฐธรรมนูญ ที่ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองไทยหรือยุติการเกิดวิกฤตทางการเมืองในปัจจุบันปัจจุบัน สื่อสารสนเทศมีอิทธิพลมากที่สุดในการเข้าถึงประชาชนและเป็นเครื่องมือหรือยุทธศาสตร์ในการครอบครองคะแนนเสียงและการต่อสู้ เช่น ทักษิณ ใช้สื่อจากประเทศอังกฤษในขณะที่ตนเองไม่มีสิทธิเข้าประเทศ ไทย ตลอดจนการเผยแพร่ข่าวสารจากสื่อต่างๆ ให้ประชาชนได้รับรู้ เมษายน- พฤษภาคม- มิถุนายน 2548 ในเรื่อง ของดัชนี ความเชื่อมั่น ทาง การ เมือง ที่ “สูง สุด” ใน รอบ 5 เดือน (<http://www.ryt9.com/news/2005-09-01/3344386/>)

อย่างไรก็ตาม การได้ชัยชนะหรือครอบครองคะแนนเสียงทางการเมืองจากประชาชนมากที่สุดนั้น ต้องอาศัยชื่อเสียงเป็นสำคัญ

10. อิทธิพลชื่อเสียง

ประเทศไทยให้ความสำคัญเกี่ยวกับสิทธิในชื่อเสียงชื่อเสียง และการป้องกันการครอบครองสื่อเพื่อสร้างชื่อเสียงหรือประโยชน์ทางการเมือง ตามคำกล่าวที่ว่า ผู้ใดครอบครองสื่อผู้นั้นเป็นเจ้าโลก โดยระบุในรัฐธรรมนูญในมาตรา 35 และ 45 ถึง 48

นักการเมืองสมัยใหม่ยุคโลกาภิวัตน์นิยมใช้ยุทธศาสตร์เช่นเดียวกับในทางธุรกิจ พบว่า ชื่อเสียงช่วยให้ธุรกิจเติบโตแบบก้าวกระโดดและยั่งยืน (ดร.กฤษฎาภรณ์ รุจิธารงกุล, 2548) ดังนั้น ชื่อเสียง จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในรัฐธรรมนูญ ที่ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองไทยหรือยุติการเกิดวิกฤตทางการเมืองในปัจจุบัน

ฉะนั้น การเมืองสมัยใหม่ยุคโลกาภิวัตน์ ที่เทคโนโลยีพัฒนาก้าวหน้าเกือบทุกพื้นที่ของประเทศไทย ชื่อเสียงหรือข่าวสารที่เผยแพร่กลายเป็นเครื่องมือสร้างประโยชน์ทางการเมือง ซึ่งมีทั้งข้อมูลที่เป็นความจริงและเป็นเท็จ กระแสทางการเมืองกับการกระทำที่ไม่ถูกต้องสามารถกลับกลายเป็นถูกต้องได้ ที่มีผลให้ประชาชนถูกชักจูงโดยง่ายและเกิดการระส่ำระสายทางสังคม เนื่องจากคุณสมบัติจากองค์ความรู้ทางการเมืองมีค่อนข้างน้อย ยกจน มีแต่หนี้สิน จึงเกิดความรู้สึกการแบ่งแยกขั้วการเมืองหรือพรรคที่ตนชอบพรรคที่ตนไม่ชอบและต่อสู้กันต่อมา เหตุนี้จึงเป็นข้ออ้างทางทหารเพื่อรักษาความมั่นคงของประเทศ ทหารจึงเป็นกลไก

11. อิทธิพลระบอบทหาร

ประชาธิปไตยในประเทศไทย มีการต่อสู้ทางการเมืองภายหลังพ.ศ. 2475 เพื่อรักษาความสงบหรือลดความขัดแย้งหรือการต่อสู้หรือต่อต้านอำนาจของรัฐบาลหรือการรุกรานของต่างชาติ จึงเป็นเหตุผลของทหารในการรัฐประหารและปฏิวัติ การสร้างพลังอำนาจแห่งชาติทางทหารมี 2 รูปแบบ คือ การจูงใจ (attract) และการกดดัน (pressure) พิจารณา 3 ปัจจัย คือ ความพอดี ความอดกลั้น จริยธรรม ความเด็ดขาด โดยได้ระบุไว้ในรัฐธรรมนูญว่าด้วยแผนนโยบายด้านความมั่นคงตามมาตรา 77 ทหาร จึงก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงความสัมพันธ์เชิงอำนาจในรัฐธรรมนูญ ที่ทำให้เกิดวิกฤตทางการเมืองไทยหรือยุติการเกิดวิกฤตทางการเมืองในปัจจุบัน

การเปลี่ยนแปลงในแต่ละยุคสมัยมี 3 รูปแบบ คือ การรัฐประหารล้มคณะรัฐบาล (government coup) การรัฐประหาร โค่นบัลลังก์ (palace coup) เช่นเดียวกับวันที่ 24 มิถุนายน 2475 การรัฐประหารเพื่อการปฏิวัติ (revolutionary coup) รัฐประหารเกี่ยวข้องกับทางการเมืองและผู้สนับสนุนทางการเมือง เพราะเป็นการเปลี่ยนผู้นำหรือหัวหน้ารัฐบาล หรือบีบให้รัฐบาลลาออกด้วยวิธีการใดวิธีการหนึ่ง

ประเทศไทยกำลังถูกนักการเมืองวิจารณ์ว่า การทำรัฐประหารแฝงหรือรัฐประหารเงียบ ด้วยกลุ่มที่มีชี้นำจากทหาร แต่สามารถแฝงในรูปของการใช้มาตรการทางตุลาการที่เป็นองค์กรในระบบถ่วงดุลในกลไกรัฐสภาประสานกับการรวมกลุ่มต่อต้าน เช่น พันธมิตรกลุ่มเสื้อเหลืองและกลุ่มต่อต้านเผด็จการเสื้อแดง ถือเป็นสถานการณ์วิกฤตที่ใช้ “มาตรการพิเศษออกรัฐธรรมนูญ” (รศ.ดร.พิชิต ลิขิตกิจสมบูรณ์ 12 กรกฎาคม 2551 http://www.nocoup.net/cgi-bin/board/simpleforum_pro.cgi?fid=01&topic_id=1215873900) ซึ่งแตกต่างจากการรัฐประหารของทหารที่ใช้กำลังอาวุธอย่างเปิดเผย รัฐประหารเป็นสัญญาณลึกลับของความเป็นเอกราช (พลเอกมณัส อร่ามศรี 2549 : 15) นับเป็นจุดเริ่มต้นการเมืองใหม่ ในการพัฒนาประเทศ ซึ่งผู้กระทำการมักเป็นนายทหารชั้นนายพัน และเป็นเหล่าทัพบก เป็นผู้ดำเนินการ ทั้งนี้เพราะ ทหารยศระดับนี้มีแนวความคิดชาตินิยมรุนแรง มีความสัมพันธ์กับชนชั้นกลางและข้าราชการพลเรือนชั้นหัวหน้ามากกว่านายทหารยศที่ต่ำกว่า ซึ่งทหารยศสูงมักเป็นผู้มีแนวความคิดแก่กับคนใกล้ชิดกับผู้เป็นหัวหน้ารัฐบาล แตกต่างจากสหรัฐอเมริกาที่ทหารมาจากกระบวนการคัดสรรทางการเมือง ที่มีประธานคณะเสนาธิการร่วม (chairman Joint chief of staff- -CJCOS) ทำหน้าที่เทียบเท่าผู้บัญชาการสูงสุด ที่พัฒนาโดยคณะกรรมการทหารประจำรัฐสภา (<http://www.taham.net/warmachine/49d28.html..22/12/08>)

ทหารจึงมีความสำคัญในการลดความขัดแย้งทางการเมืองเป็นกลไกลดอำนาจของรัฐบาลหรืออำนาจความเป็นชาติ ก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางการเมืองและผู้สนับสนุนทางการเมืองใหม่ และความมั่นคงของประเทศชาติตามมา

อย่างไรก็ตาม ทหารมีบทบาทหน้าที่ปกป้องสถาบันพระมหากษัตริย์ในระบอบประชาธิปไตยเช่นเดียวกับประเทศที่มีการเปลี่ยนแปลงการปกครองระบอบประชาธิปไตยที่มีพระมหากษัตริย์ เช่น ประเทศอังกฤษ หลังจากที่มีการปฏิวัติต่อสู้ระหว่างสภาสามัญชนกับสถาบันกษัตริย์ ที่เรียกว่า สงครามกลางเมืองในศตวรรษที่ 18 สภาขุนนางมีอำนาจมากกว่าสภาสามัญ จึงได้ประกาศใช้พระราชบัญญัติปฏิรูปรัฐสภา (ค.ศ.1832-1867) มอบสิทธิการเลือกตั้งให้กับสามัญชนมากขึ้น สภาขุนนางมีหน้าที่แค่ให้คำปรึกษา กษัตริย์เป็นประมุข นายกรัฐมนตรีเป็นหัวหน้าฝ่ายบริหาร กฎหมายรัฐธรรมนูญที่ไม่ได้เขียนเป็นลายลักษณ์ ส่วนประเทศฝรั่งเศสชนชั้นกลางต่อสู้สถาบันกษัตริย์ ในค.ศ. 1789 โดยกล่าวหาว่าสถาบันกษัตริย์ปกครองไม่มีประสิทธิภาพไม่มีแบบแผน ราชสำนักฟุ่มเฟือย ประชาชนไม่ได้รับความยุติธรรม พระและขุนนางเป็นชนชั้นที่มีอภิสิทธิ์มาก ดังนั้น บทบาททหารกับการต่อสู้ประชาธิปไตยในแต่ละประเทศแตกต่างกันขึ้นอยู่กับวัฒนธรรมประเทศนั้นๆ กับการผลักดันการเมืองและเศรษฐกิจของประเทศในระดับโลก

12. อิทธิพลการเมืองประเทศไทยในระดับโลก

ภาพของประเทศไทยในระดับโลก คือ เสถียรภาพทางการเมืองที่มีความสงบและบ้านเมืองต้องมีความมั่นคง กับการเป็นมิตรที่ดีทางการเมืองเพื่อสร้างความมั่งคั่งทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะกลุ่มเพื่อนบ้านในภูมิภาคเอเชีย กับการร่วมทำสนธิสัญญา ข้อตกลงร่วมกัน เพื่อการรักษาผลประโยชน์ของชาติต่างๆ ในเวทีการเมืองระหว่างประเทศ ทำให้สถานการณ์เมืองระหว่างประเทศได้ก่อตัวขึ้นอย่างน้อย 3 กระแส ได้แก่ 1) กระแสพหุภาคีนิยม 2) กระแสทวิภาคีนิยม 3) กระแสเอกภาคีนิยม

กระแสพหุภาคีนิยม (multilateralism) มีองค์กร GATT และ WTO จัดระเบียบเศรษฐกิจระหว่างประเทศ ในลักษณะพหุภาคีเพื่อวางกฎกติกาให้ภาคีสมาชิกปฏิบัติตาม (The United Nations Conference on trade and Development - - UNCTAD) เป็นการประชุมสหประชาชาติว่าด้วยการค้าและการพัฒนา เพื่อผลักดันของโลกที่สามมีภาคีสมาชิก 4 กลุ่ม

กลุ่มที่ 1 ประเทศในแอฟริกา เอเชียกวันญี่ปุ่น และยูโกสลาเวีย

กลุ่มที่ 2 ประเทศที่พัฒนาแล้วมีเศรษฐกิจทุนนิยม ได้แก่ ยุโรปตะวันตก-สหรัฐอเมริกา แคนาดา ออสเตรเลีย นิวซีแลนด์ และญี่ปุ่น

กลุ่มที่ 3 ประกอบด้วยประเทศในกลุ่ม “ ละตินอเมริกา”

กลุ่มที่ 4 ประกอบด้วยสหภาพโซเวียต และยุโรปตะวันออก

รวมถึง ธนาคารระหว่างประเทศเพื่อการบูรณะและพัฒนา (International Bank for Reconstruction and Development - - IBRD) กับ “ กองทุนการเงินระหว่างประเทศ” (International Monetary Fund - - IMF) เป็นองค์กรที่ดูแลและจัดการระเบียบการเงินระหว่างประเทศ ประมาณ 1 ใน 3 ของเงินกองทุนมาจากสหรัฐอเมริกา-ญี่ปุ่น-เยอรมัน มีการกำหนดให้สิทธิในการลงคะแนนเสียงที่มีได้ยึดถือตามหลักการ “ หนึ่งประเทศ หนึ่งคะแนนเสียง

กระแสนี้ 2 กระแสทวิภาคินิยม (bilateralism) ได้แก่ กลุ่มประเทศต่างๆ รวมตัวเป็นการรวมกลุ่มผลประโยชน์ทางเศรษฐกิจ ในระดับภูมิภาค เพื่อรักษาผลประโยชน์ของกลุ่ม และกีดกันทางการค้ากับประเทศที่อยู่นอกกลุ่มและจัดตั้งเขตเศรษฐกิจเสรีหรือการค้าเสรีต่อกัน เช่น กลุ่มเศรษฐกิจ ประชาคมยุโรป EC European Community สหภาพยุโรป EU European Union เขตเศรษฐกิจยุโรป EEA European Economic Area ประชาคมเศรษฐกิจยุโรป ECC European free trade Association เขตการค้าเสรีอเมริกาเหนือ NAFTA North America free trade Area เขตการค้าเสรีมหาสมุทรแอตแลนติก TAFTA Trans Atlantic Free Trade Area

กระแสนี้ 3 เอกภาคินิยม มีสหรัฐอเมริกาออกกฎหมายนำไปบังคับให้ประเทศอื่นๆทั่วโลกปฏิบัติตาม รวมทั้งการกล่าวหาและพิจารณาลงโทษประเทศคู่ค้าเช่น

กฎหมายสิ่งทอ (Textile and Apparel Global Competitiveness Act) เป็นกฎหมายควบคุมเกี่ยวกับประเทศแหล่งผลิตหรือประเทศต้นกำเนิด

กฎหมายต่อต้านคิวกา Helms – Burton Act มีเจตนาที่จะเล่นประเทศที่เข้าไปลงทุนในประเทศคิวกา ทั้งบริษัทอเมริกาและไม่ใช่มริษัทอเมริกาเพื่อโคดเคียวคิวกาทางด้านเศรษฐกิจ-การเมือง ทั้งในประเทศและทางสากล

กฎหมายต่อต้านอิหร่าน- ลิเบีย (Iran and Libya Sanctions Act of 1996) มีเจตนาที่จะเล่นงานประเทศที่เข้าไปลงทุนใน อิหร่าน – ลิเบีย ทั้งบริษัทอเมริกาและบริษัทที่ไม่ใช่อเมริกาเพื่อโคดเคียว อิหร่าน-ลิเบีย ทางด้านเศรษฐกิจ - การเมือง ทั้งภายในประเทศและทางสากล

กฎหมายคุ้มครองสัตว์และพืช (Convention on Intimation trade in Endangered Species Wild Fauna and Flora - - CITES) รู้จักกันใน Washington Convention

กฎหมายให้อำนาจอเมริกาพิพากษาคู่ค้าไม่เป็นธรรม ในปีพ.ศ. 2531 รัฐสภาอเมริกาผ่านกฎหมายการค้าชื่อ (Omnibus Trade and Competitiveness Act of 1988 - - OTCA) และมีใช้บ่อย ได้แก่ มาตรา 301, Special 301, Super 301

กฎหมายว่าด้วยชาติที่ควรได้รับความอนุเคราะห์ยิ่ง (The most Favored-Nation Principle - - MFN) เป็นกฎหมายที่เกี่ยวกับผลประโยชน์ของอเมริกา เช่น การพยายามนำกฎหมายฉบับนี้มีบทบาทอย่างมากในการเจรจาต่อรองทางการค้ากับรัฐบาลจีน

ในการจัดระเบียบเศรษฐกิจโลกใหม่แบบแบ่งอำนาจทางเศรษฐกิจการเมืองโลก จากการสร้างความมั่งคั่งแก่สังคมอเมริกา เกิดกระแสความขัดแย้งระหว่างประเทศ คือ การเอาเปรียบของประเทศอภิมหาอำนาจอเมริกาต้องการครอบครองความเป็นเจ้าโลก แทรกแซงการเจรจาทางการค้า ควบคุมเปลี่ยนแปลงทิศทางกระแสโลก จากการใช้การเปลี่ยนแปลงด้านทุนและเทคโนโลยีทำให้ประเทศด้อยพัฒนาล่มสลาย เช่น อาเจนตินา เป็นต้น

อีกกระแสคือ การขัดขวางทุกวิถีทางไม่ให้มีการการรวมกลุ่มประเทศตามกระแสทวิภาคินิยม แต่ยอมรับกฎหมายของสภาอเมริกา แม้ไม่เป็นธรรมและขัดต่อข้อตกลงระหว่างประเทศก็ตาม กลับผลักดันทั่วโลกยอมรับกระแสเอกภาคินิยมเพื่อผลประโยชน์มหาอำนาจอเมริกา

อย่างไรก็ตาม การรวมกลุ่มระหว่างประเทศมีทั้งผลดีและผลกระทบ เนื่องจากมีเบื้องหลังของการเคลื่อนย้าย ทั้งด้านอิทธิพล อำนาจและผลประโยชน์จากระบบเครือข่ายระหว่างประเทศของไทยทั้งในระบบแนวนอนและแนวตั้ง ทั้งกลุ่ม

ดังนั้นคำถามเพื่อพัฒนาทางการเมืองไทยในอนาคตคือ **‘‘อย่างไรจึงจะได้คนดีมาปกครองบ้านเมือง’’** เพื่อพัฒนาระบบประชาธิปไตยและรัฐธรรมนูญ รวมถึงระบบกฎหมาย องค์กรอิสระ ตลอดจนสถาบันและประเพณีปฏิบัติทางประชาธิปไตยต่าง ๆ ตามหลักการตรวจสอบและถ่วงดุล เพื่อเป็นกรอบจำกัดและกดดันให้ผู้นำและนักการเมืองมีพฤติกรรมการใช้อำนาจแห่งชาติไปในแนวทางที่เป็นประโยชน์ต่อประชาชนให้มากที่สุด

การศึกษาวิเคราะห์อิทธิพลข้างต้นนี้ ทั้งอิทธิพลในภาพของประเทศไทยและประเทศไทยในระดับโลก รวมถึงภาพของผู้นำและประชาชนในอดีตแล้ว ยังช่วยชี้ให้เห็นถึงวิสัยทัศน์และทิศทางทางการเมืองไทยที่เกิดตามมาในอนาคต และควรศึกษาต่อไปอีก วิสัยทัศน์ทางการเมืองที่เป็นพลังผลักดันระดับภาพของประชาชนไทยอยู่ดี มีสุขแบบยั่งยืน

6. ระบบทางการเมืองไทยที่พึงปรารถนาของผู้บริหารประเทศ และประชาชน

ระบบการเมืองไทยที่มาจากพลังผลักดันทำให้ประชาชนอยู่ดี มีสุขแบบยั่งยืนต่อไปในอนาคต 2 ประการ คือ

1. การเมืองไทยในอนาคตที่พึงปรารถนา
2. วิสัยทัศน์นักการเมืองไทยในอนาคต ที่พึงปรารถนา

1. การเมืองไทยในอนาคตที่พึงปรารถนา

วิสัยทัศน์ของนักการเมืองในชนชั้นแต่ละช่วงวาระในอดีตและปัจจุบัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพความเป็นจริง ผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้องที่เป็นกลุ่มผู้บริหารมืออาชีพ กับความท้าทายในอนาคต ดังนั้นวิสัยทัศน์ในอนาคตจึงเป็น **มุมมองที่มีความกว้างไกล**มากขึ้น มีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว อันแสดงให้เห็นถึงช่วงเวลาหรือความกว้างของเวลาที่ต้องการหรือมุ่งมั่นให้เป็นไปนั้นเป็นวิสัยทัศน์ที่สั้นลงในการพยากรณ์

เกรียงศักดิ์ เจริญวงศ์ศักดิ์ กล่าวถึง วิสัยทัศน์ คือ แนวคิดการสร้าง “อุดมการณ์แห่งชาติไทยปี 2560 จากการร่วมสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ สรุปได้ว่า กระบวนการสร้างชาติสู่ความเจริญร่วมกันอย่างยั่งยืน ได้แก่ การกำหนดอุดมการณ์แห่งชาติ การกำหนดวิสัยทัศน์แห่งชาติ การกำหนดนโยบายแห่งชาติ และการกำหนดวาระแห่งชาติ ที่มีวัตถุประสงค์คือ มุ่งสู่ผลประโยชน์แห่งชาติในวันข้างหน้า ปี 2560 ว่า “ประเทศไทยที่พึงปรารถนา” อันประกอบด้วยวิสัยทัศน์ด้านต่าง ๆ ได้แก่ วิสัยทัศน์สังคมไทยในอนาคตที่พึงปรารถนา วิสัยทัศน์การเมืองไทยที่พึงปรารถนา วิสัยทัศน์เศรษฐกิจไทยที่พึงปรารถนา วิสัยทัศน์การศึกษาไทยที่พึงปรารถนา วิสัยทัศน์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีที่ทำให้ประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม (<http://www.ifd.or.th/elib/cgi-bin/opacexe.exe?>)

จากรายการกรอกร่างงานร่างของ NBT วันที่ 4 ตุลาคม 2551 เวลา 23.30 น. ดร.โกศล อารีญา ให้ข้อคิดเห็นว่า อำนาจในการตรวจสอบการเมืองของไทยอยู่ในมือข้าราชการมากกว่าประชาชน ควรแก้ไขรัฐธรรมนูญ 2550 มาตรา 291 คือ แนะนำให้ปฏิรูปการศึกษาเพื่อพัฒนาคนในระยะยาว จริยธรรมและระบบความคิด และดร.ลิขิต ธีระเวคิน แนะนำ การเมืองไทยควรใช้ระบบสมดุลง

นอกจากนี้ ยังมี **จักรภพ เพ็ญแข** อดีตรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรี ชี้ถึง Challenge Thailand 2553 คือ การถูกฟ้องร้องเรื่องคดีหมิ่นพระบรมเดชานุภาพ, สถานการณ์ 24 ชั่วโมงในช่วงรัฐประหาร 19 กันยายน 2549, ความพยายาม

คุณสุริยะใส กตะศิลา เลขานุการคณะกรรมการณรงค์เพื่อประชาธิปไตย (ครป.) ผู้ประสานงานพันธมิตรประชาชนเพื่อประชาธิปไตย มีมุมมองสถานการณ์ทางการเมือง จากการลี้ภัยไปที่อังกฤษของพ.ต.ท. ทักษิณ ชินวัตร อดีต นายกรัฐมนตรี ที่ไม่มาร่วมคัดค้านการรัฐประหารหรือจับไล่คมช. แต่ร่วมกับกลุ่มนปค. และขัดแย้งในความคิดเห็นที่แตกแยกในภาคประชาชน ตลอดจนมีความเชื่อมั่นทางการเมืองที่พันธมิตรดำเนินการ การวิพากษ์วิจารณ์ข้อเสนอการเมืองใหม่และการเมืองในอนาคตของเมืองไทย โดยเล็งเห็นว่า พ.ต.ท. ทักษิณ หนีคดีและถอยเพื่อต่อสู้ใหม่ในรูปแบบสังคมนิยมหรือโลกหลังยุคบริษัทรองเมือง” (DAVID C KORTEN ; POST CORPORATE WORLD, 1999 [http://www.siamintelligence.com/wordpress/suriyasai_interview/ Practical Utopia](http://www.siamintelligence.com/wordpress/suriyasai_interview/Practical_Utopia) สัมภาษณ์คุณสุริยะใส กตะศิลา August 19, 2008

วิสัยทัศน์ แนวไกล คือ มองถึงระบบสื่อสาร โทรคมนาคมจะบูมในไทยต่อไป จึงใช้**การเมือง** เพื่อสร้างประโยชน์ทุกรูปแบบ เช่น การสัมปทานระบบโทรศัพท์ ดาวเทียม (<http://www.dektriam.net/TopicRead.aspx?topicID=83690&start=10>)

2. วิสัยทัศน์นักการเมืองไทยในอนาคต ที่พึงปรารถนา

วิสัยทัศน์นักการเมืองไทย 2551-2575 ภายใต้ระบบการปกครองแบบประชาธิปไตยที่มีการแย่งอำนาจอธิปไตย คือ ระบบการเมืองแบบผสม คือ กลุ่มทหารกับกลุ่มประชาชน

ในช่วงนี้แนวโน้มระบบการเมืองมีรูปแบบขึ้นนำโดยทหารมากกว่าสิทธิประชาชน ปรับเปลี่ยนไปมากับประชาธิปไตยที่สิทธิประชาชนมากกว่าแบบขึ้นนำโดยทหาร ที่เน้นประชาชนมีสิทธิและบทบาททางรัฐธรรมนูญและกำเนิดนักการเมืองที่**วิสัยทัศน์**ไกลในอนาคต ขึ้นอยู่กับ การจัดสรรผลประโยชน์ ข้อตกลง ด้วยข้อมูลระหว่างพรรคร่วม บนฐานข้อมูลจากการ บูรณาการการมีส่วนร่วม การแลกเปลี่ยนข้อมูลบนเว็บไซต์และการให้ความสำคัญต่อที่มาของนักการเมืองนักการเมืองยุคใหม่ เป็นที่มาของพรรคการเมืองรูปแบบใหม่ในด้านสำคัญๆ ดังนี้

1. นักการเมืองที่ดีเชิงจริยธรรม คุณธรรม ด้วยวิธีการตรวจสอบ

สถาบันการศึกษาทางการเมือง สื่อต่างๆ และประชาชนมีบทบาทกระตุ้นคุณธรรมและจริยธรรมและการตรวจสอบนักการเมืองมากขึ้น เช่น สำนักข่าว กรมประชาสัมพันธ์ : 5 พรรคการเมือง มีร่วมเวทีนำเสนอมุมมองการทำงานการเมืองด้วยคุณธรรม แสดงวิสัยทัศน์การบริหารประเทศโดยใช้หลักธรรมาภิบาล ตลอดจนแนวทางส่งเสริมสังคมด้วยคุณธรรมจริยธรรม (http://thainews.prd.go.th/previewnews.php?tb=NEWS&m_newsid=255011170193) (สถาบันพระปกเกล้า โดยศาสตราจารย์อนันต์ เกตุวงศ์ วันที่ 18 ตุลาคม 2549)

2. นักการเมืองเชิงการมีส่วนร่วมรับผิดชอบต่อสังคม (CSR- corporate social responsibility) เช่น การคุ้มค่าทางพลังงานและสิ่งแวดล้อม

3. นักการเมืองหรือพรรคการเมืองรูปแบบใหม่ ที่มีความรู้ ความสามารถ ที่ต้องเผชิญโลกาภิวัตน์ คือ การบูรณาการความสำคัญทางเศรษฐกิจควบคู่กับการเมืองรูปแบบใหม่ ประกอบด้วย นโยบายเศรษฐกิจของพรรค การเมืองสนับสนุนเศรษฐกิจของพรรค ความสัมพันธ์กับภาคธุรกิจและภาครัฐ เชื่อมโยงกับการมีส่วนร่วม การกระจายศูนย์อำนาจและการสร้างนโยบายสาธารณะแนวใหม่ (สถาบันพระปกเกล้า โดยดร.ชิงชัย หาญเจนลักษณ์ วันที่ 18 ตุลาคม 2549) ตรงข้ามความเชื่อของกลุ่มอภิชนาธิปไตย (aristocracy) ว่า คนมีความรู้ความสามารถในระบบประชาธิปไตยไม่มี ดังนั้น ควรมีสัดส่วนสรรหาต่อเลือกตั้งเท่ากับ 70:30 (ชานาญ จันทร์เรือง <http://www.midnightuniv.org/forum/index.php> 2/11/08)

4. **นักการเมืองวิสัยทัศน์แนวไกล** ใช้การเมืองสร้างประโยชน์ทุกรูปแบบให้กับประเทศไทย เช่น การสื่อสาร โทรคมนาคม การสัมปทานระบบโทรศัพท์ ดาวเทียม (<http://www.dektriarnet/TopicRead.aspx?topicID=83690&start=10>)

ทิศทาง แนวโน้มการเมืองไทยในอนาคตแต่ละ 5 ช่วงปี

วัฒนธรรมทางการเมืองของชนชั้นแต่ละช่วงวาระในอดีตและปัจจุบัน มีความแตกต่างกัน ซึ่งเป็นผลมาจากสภาพความเป็นจริง และผลประโยชน์ของตนเองและพวกพ้องที่เป็นกลุ่มผู้บริหารมืออาชีพและมีวิสัยทัศน์กว้างไกลมากขึ้นมีการเปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็ว แสดงถึง ความกว้างของวิสัยทัศน์สั้นลง และวิสัยทัศน์แต่ละช่วง สามารถพยากรณ์แนวโน้มในแต่ละช่วง ดังนี้

1. พุทธศักราช 2550 -2555

วิสัยทัศน์ทางการเมืองช่วงที่ 1 คือ รัฐสภาพเป็นองค์กรการเมืองที่มีกลไกสร้างความเชื่อถือในความสมคุณในการใช้ทรัพยากรของประเทศ ร่วมกับการรวมตัวเป็นพันธมิตรการรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียนเพื่อโอกาส ภายใน 5 ปี ภายใต้ประชาธิปไตยแบบแบ่งชิงอำนาจอธิปไตยระหว่างแบบชี้นำทหารกับสิทธิโดยประชาชน ปรับเปลี่ยนไปมาระหว่างพรรคที่มีเสียงมาก 2 พรรคใหญ่ และการเข้าสู่การเกิดรัฐบาลชุดเฉพาะกาล เพื่อแก้ปัญหาการใช้แนวคิดต่อสู้แย่งชิงอำนาจอธิปไตย

แนวโน้ม องค์กรการเมืองไทยควรที่มั่นนโยบายต่อไปนี้

1.1 **เร่งพัฒนาองค์ความรู้ทางการเมืองให้คนไทย** เน้นการเป็นนักการเมืองเชิงจริยธรรมทางการเมืองในระบอบประชาธิปไตย(<http://www.oknation.net/blog/print.php?id=276307...1/10/08>) ควบคู่กันวัฒนธรรมทางวิทยาศาสตร์ สนับสนุนโครงการพลังงานทดแทน โครงการครัวโลกและอาหารมุสลิม และระบบการอำนวยความสะดวกด้านพิธีการศุลกากรด้วยระบบอิเล็กทรอนิกส์ ณ จุดเดียว (ASEAN Single Window) มีประเทศสมาชิกอาเซียนเดิม 6 ประเทศ ไทยและฟิลิปปินส์ จัดตั้ง National Single Window เสร็จภายใน พ.ศ. 2551 เชื่อมต่อเป็น ASEAN Single Window กับประเทศกัมพูชา ลาว พม่า เวียดนาม ให้เสร็จภายใน พ.ศ. 2555 โดยมีโอกาสเป็นวิศวกรวิชาชีพอาเซียน (ASEAN Chartered Professional Engineer)

1.2 **นาระบบการถ่วงดุลอำนาจตามแบบสหรัฐอเมริกา** ใช้ในการแบ่งอำนาจและการแยกอำนาจ (วิชัย ตันศิริ, 2548 หน้า 136-143) ซึ่งระบบคานอำนาจที่มีใช้คู่กับการแยกอำนาจ (นิติบัญญัติ บริหารและตุลาการ) คือ อำนาจตรวจสอบความประพฤติของฝ่ายบริหารที่เรียกว่า impeachment เพื่อป้องกันอำนาจเผด็จการจากเสียงส่วนใหญ่ในรัฐสภา เป็นกลไกถ่วงดุลอำนาจนิติบัญญัติ บริหารและตุลาการ ในระยะยาวให้เกิดความร่วมมือของทั้งสามอำนาจ

1.3 **ใช้แก่นแท้เน้นเศรษฐกิจนำการเมือง เพื่อฟื้นฟูประเทศ** โดยมีลัทธิสหกรณ์โดยรัฐแบบสมานฉันท์ (solidarist state co-operativism) ที่ให้รัฐมีบทบาทหลักจัดการเศรษฐกิจแห่งชาติ ประสานเชื่อมโยงสหกรณ์การผลิตในท้องถิ่นทั่วประเทศเข้าด้วยกัน การประกอบการภาคเอกชน กลไกตลาดเสรีแบบทุนนิยมถูกจำกัด ซึ่งปรีดี พนมยงค์ เน้น “การบำรุงความสุขสมบูรณ์ของราษฎร” เป็นจุดประสงค์อันใหญ่ยิ่งในการทำการเปลี่ยนแปลงการปกครอง มิได้ปรารถนาที่จะเปลี่ยนพระเจ้าแผ่นดินองค์เดียวมาเป็นหลายองค์ ซึ่งเป็นการปกครองแบบประชาธิปไตยแต่เปลือกนอกเท่านั้น ปรีดี พนมยงค์มุ่งต่อสาระสำคัญคือ บำรุงความสุขสมบูรณ์ของราษฎร และถือว่ารัฐธรรมนูญเปรียบประดุจกุญแจที่จะไขประตูเปิดช่องทางให้ราษฎรได้มีส่วนมีเสียงในการปกครอง ให้จัดถูกต้องตามความต้องการของตน และเมื่อประตูที่กีดกันอยู่ได้เปิดออกแล้ว รัฐบาลก็จะต้องนำราษฎรผ่านประตูนั้นเข้าไปสู่ขั้วภูมิแห่งความสุขสมบูรณ์ มิใช่นำให้ราษฎรเดินถอยหลังเข้าคลอง...” (อ้างจาก ปรีดี พนมยงค์ กับสังคมนไทย (2526), น.173-74,241)

2. พุทธศักราช 2556-2559

วิสัยทัศน์ทางการเมืองช่วงที่ 2 คือ รัฐสภาเป็นองค์กรการเมืองที่มีกลไกพัฒนาความเชื่อถือในความสมดุลในการใช้ทรัพยากรของประเทศร่วมกับภูมิภาคอาเซียนอย่างสมบูรณ์

แนวโน้ม องค์กรการเมืองไทยควรที่มีนโยบาย ดังนี้

2.1 เร่งพัฒนาทักษะในการเป็นนักการเมืองไทยที่ดีมีความรับผิดชอบต่อสังคมควบคู่การมีเทคโนโลยีและพลังงานทดแทนให้สมบูรณ์ภายใน 5 ปี

2.2 มุ่งการเมืองนำเศรษฐกิจภายใต้ระบบการปฏิวัติ 2 ประการ

1) การปฏิวัติสังคมนิยมต่อต้านทุนนิยม สัมเลิกล้มกลางวิกฤตอุดมการณ์และระบอบสังคมนิยมทั่วโลก จากนั้นก็ค่อยๆ หันเหเปลี่ยนรูปไปเป็น การเมืองภาคประชาชนเพื่อเศรษฐกิจชุมชนพอเพียงได้พระราชอำนาจนำ ที่มีนัยวิพากษ์วิจารณ์ด้านที่สุดชั่วเกินเลขของสังคมเศรษฐกิจทุนนิยมและเสนอตัวเป็นทางเลือกของชุมชนภายใต้ระบบทุนนิยม

2) การกิจปฏิวัติประชาธิปไตยกฎหมายที่ต่อต้านรัฐราชการเผด็จการ พายแพ้ ค่อยๆ เปลี่ยนรูปเป็นการพยายามปฏิรูปรัฐราชการได้พระราชอำนาจนำ ภายใต้ระบอบประชาธิปไตยมีเงื่อนไขโดยพลเอกเปรม ติณสูลานนท์ จนคลี่คลายไปสู่จุดเริ่มแรกของระบอบเลือกตั้งธิปไตยสมัยรัฐบาลประชาธิปไตยแนวใหม่ กับการเผชิญปฏิกริยาตอบกลับจากพลังเผด็จการและขบวนการประชารัฐร่วมกับวิกฤตโลกาภิวัตน์ไทยลดลง ประชาชนลุกขึ้นสู้รัฐบาลทหารอีกครั้งเพื่อชนะเลือกตั้งเลือกตั้งมีลักษณะเจตจำนงและพลวัตแตกต่างจากอดีต 14 ตุลาคม พ.ศ.2516 คือ เป็นการปฏิวัติประชาธิปไตยในตัวเอง ปลอดภัยไม่มีติดของภารกิจด้านสังคมนิยมต่อต้านทุนนิยมอย่างสิ้นเชิง ดังที่นิธิ เอียวศรีวงศ์ ชี้ไว้ในบทความ ชาตินิยมในขบวนการประชาธิปไตย (2535 ; ใน ชาติไทย, เมืองไทย, แบบเรียนและอนุสาวรีย์ : ว่าด้วยวัฒนธรรม, รัฐ และรูปการจิตสำนึก, 2538)

3. พุทธศักราช 2560-2565

วิสัยทัศน์ทางการเมืองช่วงที่ 3 คือ รัฐสภาเป็นองค์กรการเมืองที่มีกลไกพัฒนานักการเมืองหรือพรรคการเมืองรูปแบบใหม่ ที่มีวิสัยทัศน์นักการเมือง CRS- corporate social responsibility และเริ่มขยายตัวสู่ความสัมพันธ์ในภูมิภาคตะวันตก

แนวโน้ม องค์กรการเมืองไทยควรที่มีนโยบาย

3.1 เร่งพัฒนาความสามารถด้านการเมืองสู่เวทีโลกภายใน 5 ปี เช่น การประชุมสุดยอดอาเซียนหัวข้อ "หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม" (One vision, one identity, one community) มุ่งหวังให้ผู้นำอาเซียนเสริมสร้างความร่วมมือระหว่างประเทศสมาชิกอาเซียนในด้านต่างๆ เพื่อมุ่งไปสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน การประชุมสุดยอดต่างๆ นี้ เป็นโอกาสให้ผู้นำได้แลกเปลี่ยนความคิดเห็นกันในประเด็นต่างๆ รวมทั้งเร่งรัดการรวมตัวของอาเซียนทั้ง 3 เสาหลัก ได้แก่ ด้านความมั่นคง, เศรษฐกิจ และสังคมวัฒนธรรม

"หนึ่งวิสัยทัศน์ หนึ่งอัตลักษณ์ หนึ่งประชาคม" (One vision, one identity, one community) มุ่งหวังให้ผู้นำอาเซียนและเอเชียตะวันออก 16 ประเทศ เสริมสร้างความร่วมมือต่อกันในด้านต่างๆ มุ่งไปสู่การรวมตัวเป็นประชาคมอาเซียน (East Asia Summit) ให้ได้ภายในปี 2560 (ประชาชาติธุรกิจ วันที่ 12-15 ธันวาคม พ.ศ. 2548 http://www.mfa.go.th/jtepa/archives/news_1823.html)

3.2 สังคม เศรษฐกิจ การเมืองควบคู่กันไป คือ ทุนนิยมโลกาภิวัตน์ + พระราชอำนาจนำ

วิสัยทัศน์ประเทศไทยหลังปี 2560 เป็นแนวคิดสร้างสรรค์ของประชาชนไทยที่ต้องการมองฟื้นวันข้างหน้าสำหรับการเมืองของไทย เพื่อสรุปแนวคิด "อุดมการณ์แห่งชาติ อันเป็นแก่นของเป้าหมายหลักอย่างหนึ่งที่มีความสำคัญที่สุด ที่จะส่งผลให้วิสัยทัศน์ของประเทศไทยประสบความสำเร็จอย่างเป็นรูปธรรม และนำไปสู่เสนอกระบวนการทัศน์การสร้างชาติสู่ความเจริญร่วมกันอย่างยั่งยืนตามลำดับต่อไป คือ อุดมการณ์แห่งชาติ วิสัยทัศน์แห่งชาติ นโยบายแห่งชาติ วาระแห่งชาติ

4. พุทธศักราช 2566-2570

วิสัยทัศน์ทางการเมืองช่วงที่ 4 คือ รัฐสภาพัฒนาการเมืองที่มีกลไกพัฒนานักการเมืองหรือพรรคการเมืองรูปแบบใหม่ ที่บูรณาการจาก สังคมไทยในอนาคตที่พึงปรารถนา การเมืองไทยที่พึงปรารถนา เศรษฐกิจไทยที่พึงปรารถนา และการศึกษาไทยที่พึงปรารถนาวิสัยทัศน์ด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี

(<http://www.ifd.or.th/elib/cgi-bin/opacexe.exe?op=dig&db=Main&pat>)

แนวโน้มนักการเมืองไทยควรที่มีนโยบายเร่งพัฒนา.....

5. พุทธศักราช 2571-2575

วิสัยทัศน์ทางการเมืองช่วงที่ 5 คือ รัฐสภาพัฒนาการเมืองที่มีกลไกพัฒนานักการเมืองหรือพรรคการเมืองรูปแบบใหม่ ที่บูรณาการจาก สังคม การเมือง เศรษฐกิจ การศึกษาภายนอกประเทศไทยมากขึ้น

แนวโน้มนักการเมืองไทยควรที่มีนโยบายเร่งพัฒนา.....

กระแสโลกาภิวัตน์เข้าสู่ประเทศไทยรอบที่ 3 เห็นได้จากผลกระทบจากวิกฤตน้ำมัน และการสื่อสารมีบทบาทต่อชีวิตทางการเมืองของนักการเมืองยุค 2550-1 ซึ่งประชาชนยากที่แยกแยะ อะไรเป็นจริง เป็นเท็จ ในการอธิบายปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้น ไม่ว่าจะการยึดหลักการ “ตรรกศาสตร์ คณิตศาสตร์ หรือวิทยาศาสตร์หรือไม่ก็ตาม” ดังนั้น จิตสำนึกจากการเรียนรู้และประสบการณ์ จึงต้องถูกนำมาใช้อย่างมากในยุคนี้ เพื่อกำหนดอุดมการณ์ทางการเมืองสู่วิสัยทัศน์แห่งชาติไทย (<http://www.visitsurin.com/?mo=3&art=22315> --วิสัยทัศน์ กระแสโลก 2000 ปรีชา วรเศรษฐสิน ๒๕-๓-๒๕๔๔) วิสัยทัศน์ย่อมขึ้นอยู่กับพื้นฐานการวิเคราะห์วิกฤตของอำนาจแห่งชาติไทยที่เรียกว่า อำนาจอธิปไตย ที่บังเกิดผลประโยชน์และยุติธรรมต่อทุกฝ่าย ดังนั้น วิสัยทัศน์ทางการเมืองไทย และนักการเมืองไทยที่พึงปรารถนาจึงต้องเร่งศึกษาทั้งด้านผู้นำประชาชนไทยและประเทศไทย

จากข้อมูลที่รวบรวมข้างต้น สามารถสรุปเป็นกรอบแนวความคิด ภายใต้โลกาภิวัตน์ในการศึกษาครั้งนี้ ดังนี้

กรอบแนวความคิดศึกษา

กรอบแนวความคิดที่ 1 (ที่มา)

ตัวแปรอิสระ

- ระดับคุณภาพคนไทย : การศึกษา ค่าใช้จ่ายรายเดือน หนี้สินกับจิตสำนึกทางจริยธรรม

การวิเคราะห์วิกฤตอำนาจความเป็นชาติไทย

(Thai National Power Crisis analysis):

- วิกฤตอำนาจทางเศรษฐกิจ (Economical Power Crisis) : ความพอเพียง กับทุนนิยม
- วิกฤตอำนาจทางสังคม (Physical Power Crisis) : วาทกรรมกับความรับผิดชอบในการตีความ
- วิกฤตอำนาจทางการเมือง (Political Power Crisis) : ระบบพรรคการเมืองกับประโยชน์
- วิกฤตอำนาจบริหารกลไก ระบบรัฐสภา (Parliament System Power Crisis) : การแยกอำนาจกับการถ่วงดุลอำนาจ
- วิกฤตอำนาจทางศาสนา (Revelation Power Crisis) : ความขัดแย้งความศรัทธากับความยิ่งใหญ่
- วิกฤตอำนาจวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี (Science Technology Power Crisis): สื่อสารสนเทศกับชื่อเสียง
- วิกฤตอำนาจทางทหาร (Military Power Crisis) : ความมั่นคงกับอำนาจกษัตริย์และราชวงศ์
- วิกฤตอำนาจสิ่งแวดล้อม (Environment Power Crisis): ความระแวงกับภัยคุกคามชีวิต

ตัวแปรตาม

10 ระดับประชาธิปไตยในประเทศไทย

- ประชาชนขึ้นนำ (10 คะแนน)
- ทหารขึ้นนำ (0 คะแนน)

วิสัยทัศน์ (Vision)

ช่วง 1: พ.ศ. 2551-2555

ช่วง 2: พ.ศ. 2556-2559

แนวโน้ม (Trend)

ช่วง 1: พ.ศ. 2551-2555

ช่วง 2: พ.ศ. 2556-2559

วิสัยทัศน์ (Vision) ที่พึงปรารถนา

ช่วง 3: พ.ศ. 2561-2565

ช่วง 4: พ.ศ. 2566-2570

ช่วง 5: พ.ศ. 2571-2575

แนวโน้ม (Trend) ที่พึงปรารถนา

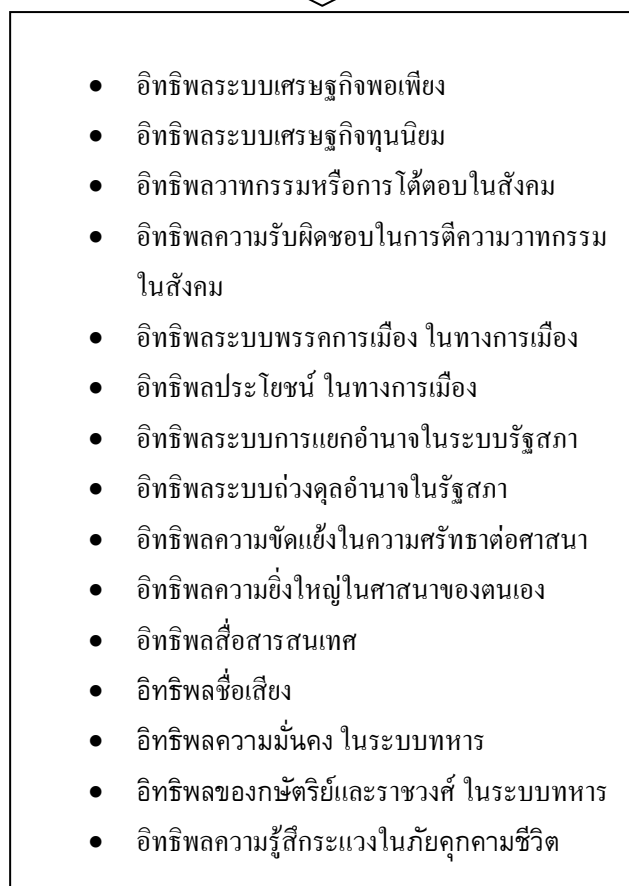
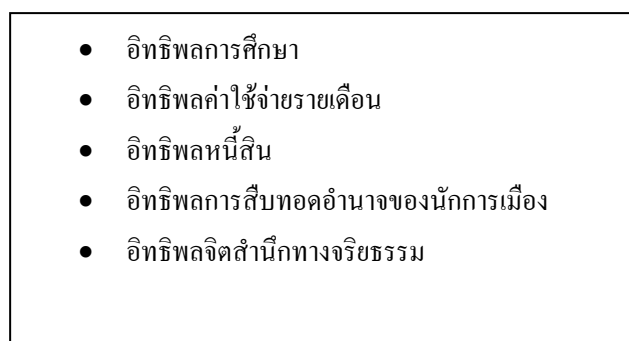
ช่วง 3: พ.ศ. 2561-2565

ช่วง 4: พ.ศ. 2566-2570

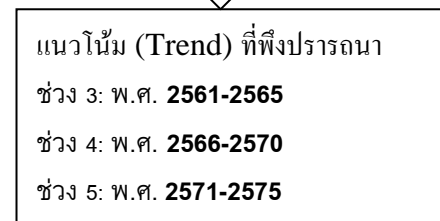
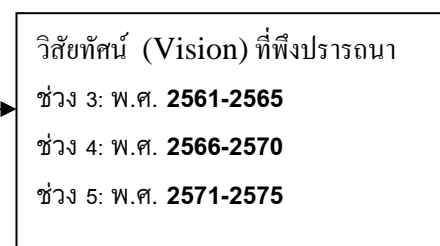
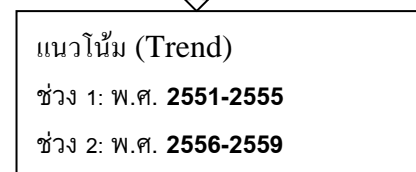
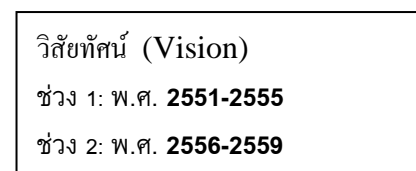
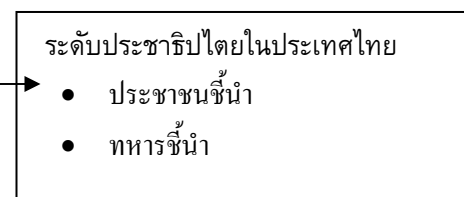
ช่วง 5: พ.ศ. 2571-2575

กรอบแนวความคิดศึกษา 2

ตัวแปรอิสระ

ตัวแปรตาม

ความเชื่อของพวกอภิชนาธิปไตย(aristocracy)นั้น เชื่อว่าระบอบการปกครองที่ดีจะต้องมาจากคนที่มี
ความสามารถ ซึ่งเป็นกลุ่มคนที่สมควรมีสิทธิในการปกครองเท่านั้น โดยเห็นว่า ระบอบประชาธิปไตยเป็นระบอบที่ไม่
สามารถหาคนที่มีความรู้ความสามารถมาปกครองประเทศได้อย่างแท้จริง ดังนั้น ในความคิดของพวกอภิสิทธิ์ชนเหล่านี้จึง
ต้องการให้คนกลุ่มน้อยที่มีความสามารถเข้ามาปกครองประเทศ บางคนเลยเถิดไปถึงกับเสนอให้มีระบบ “การเมืองใหม่”
ที่เสนอสูตรผสมของผู้เข้าสู่อำนาจในสัดส่วน 70:30 กล่าวคือเพิ่มกระบวนการสรรหาผู้ดำรงตำแหน่งทางการเมืองเป็น
ร้อยละ 70 และลดที่มาของผู้ดำรงตำแหน่งโดยวิธีการเลือกตั้งลงเหลือร้อยละ 30 ซึ่งจะเห็นได้ว่า ชื่อเรียกร้องของบุคคลที่
อ้างว่าทำเพื่อ “ประชาธิปไตย” แต่กลับมีชื่อเรียกร้องในเชิง “อภิชนาธิปไตย” เช่นนี้

<http://www.midnightuniv.org/forum/index.php?topic=8613.msg8691> 2/11/08

บทความสิงหาคม 2548 โดยสำรวจความคิดเห็นจากประชาชนทุกสาขาอาชีพทั่วประเทศ จำนวน 6,987 คน
ระหว่าง วัน

ที่ 20 — 31 สิงหาคม 2548 สรุปลดดัชนีชี้วัด 25 ประเด็นได้ดังนี้

ดัชนีความเชื่อมั่นการเมืองไทย เดือนสิงหาคม 2548

อยู่ที่ระดับ 101.16 จุด

ความเชื่อมั่นเพิ่มขึ้นจากเดือนกรกฎาคม +2.31 จุด

เปรียบเทียบความเชื่อมั่น เมษายน 2548 พฤษภาคม 2548 มิถุนายน 2548 กรกฎาคม 2548 สิงหาคม 2548

ค่าความเชื่อมั่น 102.65 จุด 102.17 จุด 98.08 จุด 98.85 จุด 101.16 จุด

ค่าความต่างจาก เดือน ที่ผ่านมา - - 0.48 จุด -4.09 จุด +0.77 จุด +2.31 จุด

โดยสามารถเรียงลำดับดัชนีชี้วัด 25 ประเด็น ตามความเชื่อมั่นที่มากที่สุดไปหาน้อยที่สุดดังนี้

อันดับที่ ดัชนีชี้วัดการเมืองไทย ค่าระดับความเชื่อมั่น

(จุด) -ลดลง/+เพิ่มขึ้น(จุด) 4อันดับที่ลดลง

(จำแนกตามประเด็น)

	เม.ย.2548	พ.ค.2548	มิ.ย.2548	ก.ค.2548	ส.ค.	
2548						
1 ข่าวสารที่เผยแพร่จากสื่อต่างๆ ให้ประชาชนได้รับ						
รู้	114.51	115.98	114.31	116.76	117.13	+0.37
2 ผลงานของ นายกรัฐมนตรี	114.34	113.42	107.84	108.97	113.26	+4.29
3 การพัฒนาประเทศให้ เจริญก้าวหน้า	110.66	111.09	107.88	108.83	111.36	+2.53
4 การจัดการศึกษาสำหรับ ประชาชน	108.52	109.38	108.87	109.80	110.19	+0.39
5 การปฏิบัติงานของฝ่าย ค้าน	108.50	107.08	109.05	111.40	110.09	-1.31 *ลดลง
6 การบริหารประเทศตามนโยบาย ที่ประกาศ						
ไว้	109.85	108.73	105.36	106.20	109.51	+3.31
7 ผลงานของ รัฐบาล	110.14	108.67	102.89	104.20	109.07	+4.87
8 การแก้ปัญหา ยาเสพติด	111.95	110.83	110.18	111.21	108.43	-
2.78 *ลดลง						
9 การมีส่วนร่วมของประชาชน และองค์กร						
อิสระ	106.81	105.85	104.29	106.02	107.91	+1.89
10 การดำเนินงานของพรรคการเมือง โดย						
ภาพรวม	108.30	105.83	102.40	104.32	107.17	+2.85
11 การแก้ปัญหาต่างๆ ของรัฐบาล ใน						
ภาพรวม	107.07	106.31	101.44	103.11	104.49	+1.38
12 การแก้ปัญหาผู้มี อิทธิพล	107.64	107.31	103.63	105.52	103.04	-2.48 *
ลดลง						
13 ความสามัคคีของคนใน ชาติ	100.78	102.98	99.46	101.11	102.00	+0.89
14 สภาพของสังคมโดย ภาพรวม	100.60	100.18	94.78	93.21	96.81	+3.60
15 การแก้ปัญหาความ ยากจน	100.41	98.31	94.84	94.92	96.48	+1.56
16 การแก้ปัญหาการ						

